

עיריית תל-אביב - יפו  
פרוטוקול מס' 16 משיבת הנהלת העירייה

**פרוטוקול מס' 16 משיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 26/12/2010**

השתתפו:	מר רון חולדאי	ראש העירייה	
וה"ה: א. זמיר	נ. וולוך	פ. ויסנר	מ. טיומקין
א. גלעדי	מ. להבי	ד. להט	א. סולר
י. דיין	ש.מסלאווי		

וה"ה:

מ. לייבה, א. בן-שושן, ע. אברהמי, ע. סלמן, ח. ברקוביץ, מ. גילצר, ד. לב, א. לוי, ד. אלטשולר,  
ח. נחמה, ת. שורץ, ת. כורם, ש. פלדמן, מ. בנימיני, ד. לוטן, א. הורוביץ-קלר, ד. גל, א. כהן,  
ג. מכורש, גלילה בן-חורין.

רשמה: שוש בלו

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 2 -

על סדר היום:

1. הקצאת מקרקעין
2. עובדים זרים
3. עובדים בירוק במעברי החצייה

\*\*\*\*\*

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 3 -

**מר וולנד:**

חברים, ראש העירייה מתאחר, הוא ביקש אותי לנהל את הישיבה.

**מר גלעדי:**

אני מציע להתחיל בנושא השני, כי הנושא הזה חשוב.

**מר וולנד:**

הנושא השני יהיה אחרון.

הנושא הראשון הוא:

**43. הקצאת מקרקעין**

**מר וולנד:**

אלי בבקשה.

**מר לוי:**

שלום לכולם

הנושא הראשון זה הקצאת קרקע בשטח של דונם וחצי ברחוב נחום גולדמן 5, ל"עמותה

לבניית בית השנטי", להקמת אכסניה לנוער לסיכון, ללא תמורה, לתקופה של 24 שנה

ו-11 חודשים.

אנחנו מדברים בהקצאה חוזרת של שינוי שם העמותה. פעם שעברה הקצנו את הנכס הזה לעמותה שנקראה "שליד בית השנטי", אבל העמותה הזאת היא העמותה המתפעלת, ויש עמותה שמביאה את הכסף, והיא נקראת "העמותה לבניית בית השנטי", ואנחנו פשוט רוצים להחליף את השם מהעמותה לעמותה הזאת, באופן כזה שמי שבונה, מביא את הכסף, והוא גם זה שאחראי על הכסף התפעולי, יהיה גם החוכר, ואנחנו מבקשים לשנות את שם העמותה.

**גב' להבי:**

שאלה – מי בונה? הם בונים לבד? הם מתכננים-בונים?

**מר לוי:**

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 4 -

הם בונים. יש להם שם קבוצה, משפחה, עם הרבה כסף, הם בונים.

**גב' להבי:**

כי ראינו שהם בונים נורא יפה. היינו בנגב,

**מר לוי:**

הם בונים נפלא.

**מתן רשות שימוש והפעלה ל"אמונה – תנועת האישה הדתית לאומית", במבנה עירוני שהוקצה לתנועת בני עקיבא, בקרן הרחובות ברח' ל ויטן 7. אנחנו רוצים פשוט להוסיף להם הרשאת הרחבת שימושים, שאפשר יהיה להפעיל גן ילדים שלא למטרות רווח, עבור ילדי התושבים שגרים במקום, ברוח תנועת בני-עקיבא, לתקופה של 5 שנים פחות יום.**

**גב' להבי:**

סליחה, אז אנחנו למעשה מקימים 0 עד 3 של "אמונה" בתוך בני-עקיבא,

**מר לוי:**

נכון,

**גב' להבי:**

ואיך זה עומד?

**מר לוטן:**

כן, במקביל מקימים גן ממ"ד ביהודה הנשיא,

**גב' להבי:**

לא, זה לא ממ"ד

**מר לוטן:**

זה? - זה 0-3, בני עקיבא. במקביל, אמרתי, אנחנו מקימים גן נוסף, לגילי 3-5 ממ"ד, ביהודה הנשיא, כמו שסיכמנו.

**גב' להבי:**

השאלה מה הפתרון שלך בדצמבר, ברמת אביב, לממ"ד. לא, בספטמבר, סליחה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 5 -

**גב' לב:**

אין פתרון, והודענו לתושבים שאין.

**מר להט:**

זה הגן שפועל בתוך הסניף של תנועת הנוער בני-עקיבא? אני הבנתי שניהלנו איזשהו הליך משפטי נגד הגן הזה, בשנה האחרונה.

**גב' להבי:**

נכון, בדיוק, צריך לדבר כמה דקות בענין.

**מר להט:**

אז היות שזה נושא, הייתי שמח להעביר,

**גב' להבי:**

נכון. זה יהיה חס, זה יהיה מחר בבוקר בעיתון.

**מר להט:**

זה לא משנה,

**גב' להבי:**

רק להסביר נכון, הסברה זה גם חשוב.

**מר לוי:**

מכיוון שמדובר במבנה לצורכי ציבור, שניתן לבני-עקיבא לצורך פעילות של תנועת הנוער, בשעות הבוקר המקום הזה סגור. מסיבה כלשהי, שכנראה חשבו שזה אפשרי, הואיל ומדובר במבנה ציבורי, אותם פעילים שהילדים שלהם פעילים אחרי הצהריים בתנועת נוער, הם נתנו להם לעשות פעילות בבוקר, לאותן משפחות, כמעון. עכשיו, נכון שהם עשו פעילות שהם לא ביקשו בגינה אישור, לא מאיתנו ולא מהוועדה המקומית לצורך השימושים החורגים, ואחרי שעלינו על זה וביקשנו מהם להפסיק, והתחלנו לפעול נגדם בפעילות משפטית, להבדיל מהמעונות שסגרו אותם, וביקשנו לסגור אותם, פה לא הייתה סגירה, הם פנו ואמרו שקיים צורך לאותן משפחות שיהיה מעון ילדים בבוקר, ואנחנו רוצים למסד את התהליך על ידי קודם כל אישור השימוש, ואחר כך הם יבואו לוועדה לצורך השימוש החורג, שנדרש על פי דין. ולכן צריך להתחיל פה את האישור, כדי שאפשר יהיה לבוא לוועדה, אחרת אי אפשר לבוא לוועדה המקומית, כי אנחנו נתנגד

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 6 -

אם לא יהיה אישור של ההנהלה,

**גב' להבי:**

ואנחנו יודעים שזה עומד בדרישות הבירוקרטיות של התמ"ת, לצורך ההשלמות?

**מר לוי:**

אם הם לא יעמדו בדרישות, הם לא יקבלו את האישור. אם הם לא יקבלו אז נסגור אותם.

**מר וולנד:**

אלי, הלאה.

**מר לוי:**

מתן אישור שימוש והפעלה לפרויקט לאומי לקהילה האתיופית בישראל, במבנה עירוני הידוע כ"בית פייטלוביץ", בהתאם להוראות ההקדש.

**גב' להבי:**

כמה שנים?

**מר לוי:**

אנחנו נותנים אותם לעשר שנים עם אופציה לעוד 5 שנים ועוד 5 שנים נוספות,

**גב' לב:**

תהיה התנגדות חריפה של התושבים, אני כבר מודיעה לכם.

**מר לוי:**

תראו, אני חייב לומר, הנכס הזה שימש שנים רבות כמרכז לחקר האתיופים, או ספריה.

**גב' לב:**

הבנאדם היה חוקר באוניברסיטה, שעסק הרבה שנים בנושא הזה.

**מר לוי:**

הוא היה חוקר וחוקר פזורי ישראל ונדחי ישראל בכל אתר, כשביניהם כמובן המרכזי הוא של עולי יהדות אתיופיה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 7 -

**מר ויסנר:**

כמה שנים הוא שם, החקר?

**מר לוי:**

המבנה הזה, משנות ה-50,

**גב' לב:**

הוא היה פרופסור באוניברסיטה עשרות שנים.

**מר לוי:**

ושימושים האלה, אחר כך הפך להיות פעילות משולבת, כולל ספריה עירונית, ובשלב מסוים סגרנו את המקום. אנחנו רצינו להביא לשם את אגודת "יד ביד", שתעשה פעילות משותפת עם האתיופים, לצורך מרכז תרבות ומרכז נוער. הפעילות הזאת לא עלתה בצורה חיובית על ידי אגודת "יד ביד". מאז פנתה העמותה של עולי יהדות אתיופיה, שיש לה גם כספים שמתקבלים מחו"ל, מארה"ב, והיא אומרת שהיא רוצה לעשות את הפעילות במקום. אין לנו ספק שיהיו כנראה התנגדויות, אבל

**מר להט:**

שמה יהיה הנימוק שלהם?

**מר לוי:**

התנגדויות,

**גב' לב:**

זה רחוב של מגורים, מאד צר, ללא חניה,

**מר לוי:**

המרכז הוא לא אוכלוסיה שגרה מסביב לבניין, זה לא מאפיין את האוכלוסיה,

**גב' לב:**

לא זו הבעיה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 8 -

**מר לוי:**

דבר שני, שמדובר במבנה שהמקום שבו

**מר גלעדי:**

אלי, אנחנו כרגע מתייחסים להקצאת קרקע לא לשימוש חורג. כשזה יהיה לשימוש חורג, נדבר על שימוש חורג.

**גב' לב:**

זה לא שימוש חורג, זה שימוש מתאים.

**גב' להבי:**

אז מה הבעיה? רגע, מה הייתה הבעיה?

**מר לייבה:**

אתם לא יכולים להתנגד בכלל.

**גב' להבי:**

צריך להבין את האנרגיה כדי להתמודד עם זה,

**מר לוי:**

אני חייב להגיד שלבניין הזה יש שטר הקדש. וההקדש קובע אילו שימושים ייעשו במבנה. עכשיו, אנחנו מאשרים את העיקרון. אל תשכחו שאנחנו הולכים לפרסם את זה, ולקבל תגובות, ויש וועדת משנה להתנגדויות, ויש וועדת הקצאות, ובסוף הכל הכול יבוא למועצה, לדיון אחרי ששמענו וועדת התנגדויות, ואחרי ששמענו וועדת הקצאות.

**מר וולנד:**

מה במבנה הזה היום? סגור?

**גב' לב:**

היום הוא עומד נטוש.

**מר לוי:**

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 9 -

כן, היום הוא ריק.

**מר וולנד:**

סגור? כמה שנים הוא לא פעיל?

**מר לוי:**

הוא כבר לא פעיל 6 שנים, משהו כזה

**מר וולנד:**

אני חושב שיותר.

**מר לוי:**

אני חושב ש- 6 שנים, אבל יכול להיות שאני טועה.

**גב' להבי:**

איפה זה ויתקין?

**מר ויסנר:**

ויתקין, ליד א.ד. גורדון, יוצא מהירקון.

**מר לוי:**

כן.

אני חושב שהגיע הזמן להשמיש את הנכס. חלק מהבעיה שהוא לא היה בשימוש, עקב העובדה שנדרשנו לרשום את הנכס הזה כהקדש.

**מר זמיר:**

על ידי מי?

**מר לוי:**

רשם ההקדשות דרש, יחד עם היועץ המשפטי של העירייה, הקודם, להקים הקדש. היום הוקם הקדש. נאמני הקדש פה, עם היועץ המשפטי ואנוכי, ואנחנו נאמני הקדש. אבל אנחנו נאמני הקדש מטעם העירייה, ולכן אנחנו מביאים את זה פה למוסדות העירייה, כי אנחנו מייצגים את העירייה, לא את עצמנו באופן פרטי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 10 -

**מר וולנד:**

זה ברור.

**מר לוי:**

אבל זה יעבור תהליך הקצאה מסודר, שמיעת התנגדויות,

**מר וולנד:**

הרעיון הוא להביא בעצם בתחבורה ציבורית את בני הנוער למקום,

**מר לוי:**

זה לא בני נוער, זה יהיה מרכז,

**מר זמיר:**

כמה מטר המבנה זה?

**מר לוי:**

260 מטר, משהו כזה

**מר וולנד:**

מרכז ליוצאי אתיופיה, נכון? שלא גרים שם באזור.

**מר לוי:**

כן, אבל יש לנו הרבה מרכזים כאלה, שהם מרכז אזורי,

**גב' לב:**

וודאי שלא, האתיופים לא גרים שם.

**מר לוי:**

זה מה שהוא אומר, זה מרכז אזורי, יש לנו הרבה מרכזים כאלה, שהאוכלוסיה לא דווקא גרה, המרכז לשחפת פה, שנמצא פה, בבן-גוריון, או המרכז לעיוורים, לא כל מי שגר בבן-גוריון הוא עיוור, ליד המרכז שם. נכון, באים מכל המקומות. זה ההבדל בין מרכזים שכונתיים למרכזים כלל-אזוריים, או כלל ארציים, ויש לנו הרבה כאלה, שמייצגים אוכלוסיה לאו דווקא שגרה באזור. דרך אגב, אם זה היה נכון, אז כל מרכזי אקיי"ם, וכל

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 11 -

מרכזי "אילן", וכל מרכזי "אנוש", לא היו קמים, כי התושבים הם לא גרים בסביבה. מה לעשות?

**מר גלעדי:**

אלי, אתה נסחפת, אתה משווה אותם לאוכלוסיות אחרות, שהם לא נמצאים שם,

**מר לוי:**

אותו דבר, מה קשור?

**מר גלעדי:**

אתה משווה אותם לאקיי"ם, או לנפגעים. הם לא נפגעים, הם אוכלוסיה, סליחה, הם לא נפגעים, הם לא אקיי"ם, לא פגועי נפש, או דברים אחרים. זה קהילה שיש לה צורך, אנחנו קולטים אותם, הם בתל אביב, יש להם מרכז. העיר תל אביב צריכה להיות גאה בזה, שהמרכז של מורשת יהדות אתיופיה יהיה בתל אביב, ולא יהיה בעיירה נידחת. העיר תל אביב מסמלת את כל הרב-גונית שיש לה. עוד מעט יהיה לנו דיון אחר, בנושאים אחרים, שאנחנו נראה את הפעילות הגדולה של מנהל החינוך, ואיך הוא עוזר לסייע, כדי להתמודד איתם. אני חושב שזה נכון לעשות את זה, לא צריכים לחשוש משום תגובות של כעס

**גב' דיין:**

אין שום שאלה בכלל, זה ניתן לצורך זה.

**מר גלעדי:**

כי קודם היא אמרה – תהיה התנגדות - אז אני אומר נתמודד, אני אומר עיריית תל אביב מספיק חזקה, מספיק מנוסה כדי להתמודד ולדחות כל התנגדות שיש לנו אינטרס ציבורי גדול להקים אותה. והקהילה האתיופית, אני שמח שיושב ראש וועדת הקליטה יושב לימיני. זה התחיל בנושא של הקליטה של הפלשמורה ביפו, עם הנושא שהקצתי להם מועדון, כולל כל הנושאים הנוספים, ועכשיו זה עובר גם למועדון הזה, וזה בסך הכל מראה שהעיר תל אביב יודעת לקלוט, וגם עתה.

**מר לייבה:**

אגב, תמיד רצינו לתת, זה היה היעוד המקורי, ותמיד רצינו לתת את זה לטובת פעילות שקשורה למורשת הקהילה האתיופית, רק לא היה לנו למי לתת, כי היינו צריכים איזה, ברגע שיש לנו גוף שהוא רציני ויכול לקבל, אז אנחנו בוודאי רוצים לתת, כי זה הייעוד של המקום הזה. זה הכל.

**מר מסלאווי:**

אני רוצה לברך על העניין הזה, אבל עדין יש לנו איזה חוב קטן לעדה האתיופית. ומנחם, אתה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 12 -

מכיר את זה טוב, יש עליה לרגל בנושא הזה, ואני מדבר

**מר לייבה:**

אבל זה לא קשור לזה, תסלח לי.

**מר גלעדי:**

הוא מזכיר לך את זה.

**מר מסלאווי:**

לא משנה, אולי אני אתן לך איזה דחיפה, רוח גבית,

**מר וולוך:**

אבל זה לא פה.

**מר מסלאווי:**

ואז תחשוב על המבנה הנוסף שהם צריכים, אני מדבר על מבנה שהם צריכים, כמו סוכת אבלים כזו גדולה, אבל מבנה מסודר קבוע, גם לשמחות וגם ל-,

**מר וולוך:**

נרשם.

**מר לייבה:**

גם מצאנו פתרון.

**מר לוי:**

יש לנו פתרון.

**מר וולוך:**

הלאה, אלי, הלאה.

**מר לוי:**

**מתן רשות שימוש והפעלה לעמותת "כנפיים", "כי באמנות אין מוגבלות", במבנה עירוני בחלקה 6, ברחוב חנינא בן-דוסא. אם אתם זוכרים, פינינו מחנינא בן-דוסא איזה מפעל פלסטיק שהיה מפגע, קנינו מהם מחסן גדול, שהיה פעם מפעל. אנחנו מחפשים כבר הרבה שנים בית לאגודת, או**

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 13 -

עמותת "כנפיים", זו עמותה שאנשיה הם אנשים עם מוגבלות פיזית,

**קריאה:**

"כנפיים של קרמבו"

**גב' לב:**

יש הרבה "כנפיים", יש כל מיני כנפיים מעופפים פה.

**גב' להבי:**

זה ה"כנפיים" משפירא? למה הם לא מתאחדים עם אנוש ביחד?

**מר לוי:**

כי זה שתי פעילויות שונות לגמרי ואוכלוסיות שונות לגמרי. אנחנו גם חיפשנו שימוש ייחודי למחסן הזה, כי הוא נמצא בסביבה שמתפתחת היום, של מגורים, ברחוב חנינא בן-דוסא, וזה בדיוק מתאים לסדנאות שלהם, ואנחנו חושבים, גם בפגישות שעשינו איתם, יש להם כסף להשקיע ולשפץ את המקום ולהגדיל אותו, וסוף כל סוף יהיה ל עמותה הזאת בית.

**גב' להבי:**

השאלה של 10 + 5, במקרה הזה, זה בגלל שצריכים להשקיע?

**מר לוי:**

השקעות, השקעות גדולות, מאד גדולות. המשך מתן רשות שימוש והפעלה לעמותת "לשובע" במבנה שידוע כרחוב אליזבת ברגנר 6, "גגון לדרי רחוב". אנחנו מבקשים להמשיך ולהאריך את השירות למקום הזה לעוד 5 שנים.

**מר וולנד:**

ארנון, בבקשה

**מר גלעדי:**

עמותת "לשובע" עושה עבודה מעולה, הן עם נושא של נפגעי סמים והן עם נושא של דיירי רחוב. אני מציע שעיריית תל אביב תחפש אחת ל-5 שנים לעשות שינוי של המיקום, פעם אחת זה יהיה באזור הזה, ואחרי 5 שנים זה יהיה באזור אחר, כדי ליצור מצב שלא, באזורים במרכז העיר, צפון העיר, רמת אביב, כלומר,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 14 -

**גב' דיין:**

ממש, הם ילכו לשם.

**מר גלעדי:**

אני לא יודע אם ילכו, אבל נתן, אני מבקש,

**מר וולנד:**

אני מציע, זה יהיה דיון עקרוני, אנחנו נאשר את זה. זה דיון עקרוני לגבי הרעיון שלך.

**מר גלעדי:**

רגע, אני רוצה שתרשום את הרעיון, למה לא יכול להיות שכל הזמן, כל הזמן, וכל הבעיות, וכל העמותות שמטפלות בנחלשים, נמצאות באזור התחנה המרכזית – דרום העיר. לכן אני מציע שהחלוקה תהיה חלוקה שוויונית, שהחלוקה תהיה חלוקה שוויונית בין חלקי העיר השונים. יש לנו נכסים עירוניים גם בצפונה של העיר, שיכולה לקלוט גם את הפעילות הזאת, המבורכת, הטובה, הרצויה והחשובה לעיר תל אביב. אני מבקש שהנהלת העיר הפעילה תביא הצעות אופרטיביות, שאחת לתקופה אנחנו גם נחלק את הנטל הזה בחלקי העיר השונים. זה אחד. שתיים – אנחנו מקצים נכסים לאגודת "לשובע", לצורך הנושא של תפעול, כפי שמגדירים את זה פה. לא שאני חושב שאסור לתת למהגרי העבודה מזון ואוכל, וגמילות חסדים. זה רצוי, זה רצוי. לא יכול להיות שאנחנו מקצים נכסים למטרות מאד ספציפיות – הקצנו את הנכס בצילנוב לנושא של מפעל ההזנה להומלסים ולדיירי רחוב. זה הפך להיות מפעל הזנה לפועלים הזרים.

**קריאה:**

זה לא מדויק

**גב' לב:**

לא, לא.

**מר גלעדי:**

אני רואה, המשרד שלי נמצא שם.

**מר יחיאל מחדון:**

בוא ניתן לך את הנתונים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 15 -

**מר גלעדי:**

ואני רואה שם שיירות-שיירות. לא שאני אומר שלא צריכים להזין אותם, אני לא אומר שלא צריך להתייחס אליהם כאל בני אדם. אני רק אומר שלא יכול להיות שאנחנו מקצים נכס לפעילות א', ובעל הנכס משנה את הייעוד שלו לפעילות ב'.

**מר וולנד:**

בוא נשמע תשובה.

**מר יחיאל מחדון:**

אני אתן את הנתונים:

- א. הם מקבלים שם הזנה 3 ימים בשבוע, מתוך 6 ימים. הגבילו אותם. צר לי להגיד את זה, משום שאני חושב שהם רעבים 6 ימים בשבוע ו-7 ימים. אבל קודם כל, הם מקבלים הזנה 3 ימים בשבוע.
- ב. גם באותם 3 ימים הם יכולים לאכול רק מ- 12:30 עד 14:30, כשהישראלים מוזמנים לבוא לפני כן.
- ג. ההקצאה היא לכל מי שרעב. לא בודקים בציציות של אדם רעב. תחבר את שלושת הדברים האלה ותראה שהם בעדיפות שנייה, אחרי האוכלוסיה הישראלית הוותיקה.

**מר גלעדי:**

אני לא אמרתי שלא, אני אמרתי שאנחנו צריכים לתת גם להם את ההזנה, ואת החסד, אבל רק בואו נעשה את זה כדבר מסודר, באזור גני יהושע,

**מר לייבה:**

לא הבנתי מה הקשר לגני יהושע. איך הם יגיעו לשם בדיוק?

**מר גלעדי:**

מה הקשר? עיריית תל אביב יחד עם מסיל"ה, ידאגו לתחבורה הציבורית, מה זה?

**מר יחיאל מחדון:**

מי יממן? אתה יודע איזה עלויות זה?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 16 -

**גב' להבי:**

במקום לממן תחבורה עוד ציבורית, תממן אוטובוס עם סנדוויצ'ים.

**מר וולנד:**

הערות, חברים.

**מר מסלאווי:**

רגע, נתן, השאלה היא איך ניתן, הרי הם עובדים שם באזור, הם עובדים בצפון תל אביב, אז נפתח להם מוקד שם, ואז הם יבואו ישר לאכול צהריים, מה לא בסדר?

**מר לייבה:**

אלה שעובדים לא הולכים ל"לשובע". מי שלא עובד נמצא שם, רעב, שם צריך לתת להם את האפשרות.

**מר מסלאווי:**

גם אלה שעובדים עדיין רעבים.

**מר לייבה:**

מי שעובד לא רעב. מי שבאים זה אנשים שלא עובדים, ונמצאים שם.

**מר וולנד:**

פאר בבקשה.

**מר ויסנר:**

הציר שאמרת ששלושה ימים רק אוכלים ולא ששה- אני רוצה הסבר. ואם זה 3 ימים, אני חושב שהנהלת העירייה צריכה לדאוג ל-6 ימים.

**מר יחיאל מחדון:**

זה הפונקציה של כמה אוכל וכמה צריכים,

**מר ויסנר:**

זה לא מעניין אותי בכלל, סלח לי שאני אומר, פונקציה או לא פונקציה,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 17 -

**מר יחיאל מחדון:**

אתה שואל, אני נותן לך תשובה.

**מר ויסנר:**

עיריית תל אביב לא יכולה לדאוג ל-3 ימים,

**מר לייבה:**

היא לא דואגת, סליחה. אנחנו לא דואגים ליום אחד, ולא לרבע יום. אנחנו לא דואגים, ואף פעם לא דאגנו ל"לשובע". מה זה דואגים?

**מר ויסנר:**

סליחה, אני שמעתי כאן מאדם שהוא בעל מקצוע, שהוא דיווח לנו כאן שזה שלושה ימים ולא שישה ימים.

**מר וולנד:**

זה "לשובע" נותנים, עמותת "לשובע".

**מר לייבה:**

הוא דיבר על העמותה, לא עלינו. הוא דיבר על "לשובע".

**מר ויסנר:**

אני לא שמעתי על שירות כזה, וכנראה אתם לא שומעים טוב, בנאדם צריך להיות שבע כל השבוע, ולא 3 ימים. ואם עיריית תל אביב פועלת, או נתמכת או עוזרת לקבוצה שנותנת רק 3 ימים, לנו כהנהלת עירייה, יש בעיה. והתשובה שלי, או ששה ימים או אפס.

**מר לייבה:**

למה אפס? למה אפס? למה?

**מר ויסנר:**

אז רגע, אתה בעד 3?

**מר לייבה:**

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 18 -

למה אני בעד שלושה? - אני בעד כל היום, שלוש ארוחות ביום.

**מר ויסנר:**

בכוונה אני מקצין את זה. אז למה לא ששה ימים?

**מר יחיאל מחדון:**

כי זה שאלה של משאבים. כשיש כסף לזה, זה הכסף שיש.

**מר ויסנר:**

בכמה כסף מדובר?

**מר יחיאל מחדון:**

הוא מחלק 2300 מנות ביום.

**מר לייבה:**

2300 ארוחות ביום?

**מר יחיאל מחדון:**

כן, 2300 ארוחות ביום.

**גב' אלטשולר:**

רגע, לא להתבלבל, מדובר בתרומות. גלעד חריש, שהוא מנכ"ל עמותת "לשובע" משיג, לא קשור לעיריית תל אביב.

**מר ויסנר:**

אני מעריך אותו מאד, תודה רבה.

**גב' אלטשולר:**

היות וחלק ניכר מהאנשים מקבלים את תושבי העיר תל אביב-יפו, אפשרו להם להקים את המקום הזה, אבל כל המימון זה הכל תרומות, אנחנו לא משתתפים בשקל.

**מר גלעדי:**

בסדר, רק אמרתי, בוא נסייע, נחלק את הנטל.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 19 -

**מר ויסנר:**

אני שואל בכמה כסף מדובר על מנת להאכיל את האנשים לא 3 ימים אלא 6 ימים.

**מר יחיאל מחדון:**

אנחנו לא מתעסקים עם זה.

**מר ויסנר:**

" אנחנו לא מתעסקים עם זה, מחלקת הרווחה, זה לא שלנו, "

**גב' אלטשולר:**

אני מסבירה לך,

**מר לייבה:**

אם היינו צריכים לתת 2300 ארוחות ביום במקומו, זה היה עולה – תכפיל כפול 20 בערך.  
זה היה עולה

**מר ויסנר:**

נו באמת.

**מר לייבה:**

סליחה, לעיריית תל אביב, במכרז, הרי לא תיתן להם עכשיו לחם צר ומים לחץ. אתה רוצה לתת להם ארוחה בשרית, נכון? אנחנו אנשים הומאניים. זה היה עולה 40 אלף שקל ליום. תכפיל כפול 200 היית מגלה כמה זה עולה. אגב, וזה לא מכיל את הכל, זה רק מה שהוא נותן. יש עוד הרבה מאוד גופים אחרים שנותנים.

**מר ויסנר:**

ואי אפשר להגיע איתו לסיכום, שזה יהיה 6 ימים?

**מר לייבה:**

הוא נותן מכסימום. הוא לא זורק אוכל, כל מה שיש לו, הוא מחלק.

**מר יחיאל מחדון:**

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 20 -

אבל זה המשאבים שלו. הוא מוכן, הוא עד הפרוסה האחרונה מחלק, כל יום.

**גב' אלטשולר:**

ודרך אגב, פאר, מדובר בארוחות, שארוחה אחת מספיקה לשתיים, אפשר לקחת take away. אם היית רואה בעיניים מה הוא נותן, זה פשוט לא להאמין, כמו בחתונות, משהו כזה.

**מר ויסנר:**

גם בחתונות, דרך אגב, נותנים שאפשר לעשות take away ל-4 ימים,

**גב' אלטשולר:**

אז אפשר, אפשר. רק שתדע, והרבה מאד אנשים לוקחים איתם אוכל, וזה מספיק להם למחרת גם.

**מר יחיאל מחדון:**

זה ארוחות מאד מכובדות.

**מר וולנד:**

אלי, בבקשה.

**מר לוי:**

הנושא הבא זה ילדי עובדים, אז אנחנו מבקשים להמשיך מתן רשות שימוש והפעלה לעמותת "לשובע", זה מדובר בנכס ברחוב וולפסון 62.

הנושא הבא זה גם כן, עמותת "לשובע", במבנה קיים, המשך רשות שימוש, ונכס ברחוב התיבונים 28, בשיתוף פעולה עם הצופים בשכונת שפירא.

הנושא הבא – גם כן עמותת "לשובע", מדובר בדירה שמשמשת כהפעלת בית נוער, ביפו, לילדים ובני נוער, ברחוב פיקוס 22, והנושא הבא הוא גם כן "לשובע", אבל פה זה מבנה ברחוב בן-צבי 40, שמשמש כהוסטל לשיקום וגמילה של אסירים משוחררים ונפגעי סמים, ו"גגון לדרי רחוב".

הנושא הבא – גם כן עמותת "לשובע", זה מרכז הפעלת בית נוער "קדימה" בכפר שלם, בעבור ילדים ובני נוער המופנים על ידי העירייה, ברחוב מוצא 6, יחד עם השימוש העירוני שנעשה

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 21 -

במקום על ידי מנהל שירותים חברתיים.

**גב' להבי:**

רציתי לשאול רק אם יש להם עוד השאלות ונכסים בתל אביב-יפו, מעבר ל-7 האלה?

**מר לוי:**

הנה, הבאנו את כולם בבת-אחת. ויש עוד פעילות, ויש את צ'לנוב 18, שאישרנו בעבר לתקופה של 7 שנים, ועכשיו גמרו לשפץ ויש שם פעילות יפה ומבורכת.

**מר גלעדי:**

יש להם עוד שני מעונות לדיירי רחוב, באזור סלמה.

**מר להט:**

סליחה שאני שואל, דורית, בכמה אנשים עמותת "לשובע" מטפלת? כמה אנשים בעצם מזי-רעב יש?

**גב' אלטשולר:**

כרגע מדובר על 2300 ארוחות ביום שהוא מספק, אני מדברת כרגע על ארוחות, ארוחת צהריים. המקום נפתח ב-11:00, עד 15:00-14:30, יש תורים של אנשים, גם ישראלים,

**מר יחיאל מחדון:**

2300 איש כל יום בעיר? מזי-רעב?

**גב' אלטשולר:**

כן, כל יום. הכל תרומות שהוא משיג.

**מר לוי:**

זה פרט לפעילות נוער.

**מר רון חולדאי - ראש העירייה:**

והוא סוגר, כי אין לו יותר.

**מר גלעדי:**

נראה לי המספרים שם מוגזמים, כי היא מדווחת על 2000, אמינוב מדווח על 3000 מנות,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 22 -

שהוא מספק,

**גב' אלטשולר:**

גם אמינוב נותן.

**גב' דיין:**

נכון, הוא נותן לדירות, אבל הוא שולח

**מר גלעדי:**

אמינוב אני יודע, אני מדבר על מה שהוא מספק אצלו, לא מה שהוא שולח

**מר יחיאל מחדון:**

אמינוב מדבר על הסך הכל, כולל

**מר לוי:**

סך הכל, גם הוא שולח,

**מר גלעדי:**

3000 איש הוא מזין ויש עמותות נוספות, שאני מעריך שזה עוד 2000. כלומר יוצא מצב שבערך כ-5000, 7000 מתושבי העיר שזקוקים להזנה?

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

יש יותר.

**מר יחיאל מחדון:**

יש עוד יותר, כי כשהוא סוגר אצלנו, לעתים אנשים עוד עומדים בחוץ

**מר ויסנר:**

כ-200 אלף איש בתל-אביב רעבים.

**מר גלעדי:**

זה נתון שצריך להדאיג אותנו. כלומר אם אנחנו מדברים על 7000, ואת אומרת לי עוד 5000 – זה 12 אלף.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 23 -

**גב' אלטשולר:**

אנחנו גם מוכרים במועדונים ארוחות מצוננות לקשישים, דרך מועדוני הקשישים, במחיר מסובסד, של 15 שקלים ארוחה.

**מר ויסנר:**

גם זה 5000?

**גב' אלטשולר:**

5000 זה ילדים.

**מר ויסנר:**

כמה מבוגרים יש שם?

**גב' אלטשולר:**

יש בערך, לדעתי, בסביבות 300-400 שמקבלים, ליום. שזה אוכל מסובסד.

**גב' דיין:**

זה האוכל היחיד שלהם.

**מר לייבה:**

אגב, כאן העירייה כן פעילה והיא נותנת תקציב עירוני לאותם קשישים נזקקים, רק לאחרונה הוספנו עוד כמה מאות אלפי שקלים, 120 אלף שקל.

**גב' אלטשולר:**

ל-120 אלף שקל, זאת שמוכרת את הארוחות.

**מר רון חולדאי - ראש העירייה:**

הנתון הוא מדויק לגבי "לשובע". אני לא יודע מה קורה אצל "אמינוב". לא בדקתי. לגבי "לשובע" הנתון הוא מדויק, הם נותנים 2300 ארוחות ביום, הם נותנים עד הצהריים, הם מאכילים מה שנקרא ישראלים, מהצהריים הם פותחים למסתננים, מהגרי עבודה, ומאכילים 2300 מנות ביום. והם פשוט סוגרים כי אין להם יותר נפח ארוחות. הצבא בזמן האחרון נותן להם פחות אוכל, מהשאריות. זאת המציאות.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 24 -

הדבר השני שצריך להגיד עליו, הצד השני, אני לא יודע מה זה נקרא – אדם רעב, אני יודע מי בא לאכול. ואם בנאדם כדי לחסוך את הכמה שקלים על ארוחת צהריים, אין לו כסף, והוא היה מסוגל אולי לאכול אבל כדי לחסוך הוא מגיע ואוכל צהריים ב"לשובע", אז הוא אוכל צהריים ב"לשובע". לא בודקים מה יש לו. אם אתה תבוא ותתישב לאכול, גם אתה תתישב שם לאכול.

**מר גלעדי:**

עצם העובדה שאנחנו מדברים על מספרים, ואנחנו מדברים, רון, על מספרים שצריכים להתייחס אליהם בכובד-ראש.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אני לא יודע מה זה בכובד-ראש? אני מתייחס נורא בכובד-ראש, אתה נורא מזלזל בי. כל מה שאמרתי הוא בכובד-ראש, ואני מתייחס בכובד-ראש, ואני לא מבין מה לא בכובד ראש.

**מר גלעדי:**

זה לא מה שאמרתי, אני לא אמרתי שלא התייחסת לזה בכובד-ראש. כשאתה אומר, עצם העובדה שאדם ממוצע מהישוב. חבר'ה, אני לא מטיל את האשמה לפתחנו או לפתח של מישהו אחר, אמרתי שיש בעיה, שעצם העובדה שאדם ממוצע, נורמטיבי, מהישוב, לוקח את עצמו לאכול במקום שהוא מקום אוכל לדלי העם, זה אומר שיש בעיה. כלומר עצם העובדה שאדם כבר עשה את הצעד הזה,

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

סליחה, אם לא הייתה בעיה, ארנון, תקשיב לי, אם יש לך משהו לתרום לשיחה הזאת, תתרום לה, ואל תספר לנו שיש בעיה.

**מר גלעדי:**

אני רק דיברתי על מספרים שלא הייתי מודע להם. לא הייתי מודע למספרים האלה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אם יש בעיה, תגיד לנו מה לעשות, כי את הבעיה אנחנו מכירים. מכיוון שיש בעיה, יש "לשובע". "לשובע" לא נוצר מפני שאין בעיה. "לשובע", תקציב העמותה זה בסביבות 10 מיליון שקל בשנה, הכל מתרומות, היא מקיימת בתי תמחוי מכל מיני סוגים, ובאותו בניין יש את הבית לנערות, שגם שם, נערות שאין להן פתרון, נקרא לזה, שמתקבלות שם בבית חס, הן מקבלות מקלחת חמה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 25 -

וחדר ומיטה, וכך הלאה.

לעיריית תל אביב-יפו, בעיר תל אביב, כל הסיבות הידועות, יש את כל המצוקות האלה, ואנחנו מתמודדים איתם בכל מיני דרכים, בין אם זה באמצעות עיריית תל אביב, בין אם זה באמצעות עמותות כמו "לשובע", שזה מה שקוראים עמותות חיצוניות, ובין אם זה באמצעות הארגונים הוולונטריים למיניהם, של רופאים ועורכי דין, ואחרים, שעוזרים לנו לטפל בכל הבעיות שישנן כאן בעיר הזאת. ואנחנו מתמודדים איתם כבר שנים. והבעיה הולכת ומחריפה, ועכשיו החוכמה היא לשמוע דברים מה לעשות כדי שיהיה יותר טוב.

**מר גלעדי:**

אני אומר לך, אני פעם ראשונה נתקל במספר הזה. לא ידעתי שיש מספרים שהם בסדר גודל כזה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

חבל. אנחנו מוציאים סיכום כל שנה, מסודר, בכתב, שמי שקורא אותו, שכן יש דוח של מסיל"ה, שמוציאה כל שנה, ודוח של הרווחה, של מנהל השירותים החברתיים, שיוצא מידי שנה בכתב, ומתאר את כל הפעולות. נכון, אנחנו עירייה שעושה הרבה, וקשה לעקוב אחרי הכל. אני לא בא בטענות, אני גם אומר תמיד, אני מדבר ברצינות, אני לא מצפה מכל אחד שיידע הכל. חשוב לי שכשמישהו מתעסק בתחום מסוים, הוא יתמחה באותו תחום, ואחר, שמתמחה בתחום אחר, יסמוך על השני, וככה נעשה הכי טוב. זה מה שקורה. מכל מקום, אנחנו, רק בבתי-תמחוי, אני מעריך שאנחנו מאכילים אלפים, אלפים של אנשים. דרך אגב, "אמינוב" והוא - זה לא היחידים, יש עוד.

**גב' אלטשולר:**

אומר שאנחנו מגייסים בשנה 14 מיליון שקל תרומות, מהם חלק ניכר הולך למזון לאנשים. תלושים, חגים, חבילות,

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

כמה ילדים מקבלים אצלנו ארוחה חמה בבית הספר?

**גב' אלטשולר:**

5000.

**גב' להבי:**

מה זה 'אנחנו', זה העירייה?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 26 -

**גב' אלטשולר:**

בוודאי, מינהל ושירותים חברתיים.

**גב' להבי:**

14 מיליון שקל?

**גב' אלטשולר:**

נכון ל2010.

**מר רון חולדאי ראש העירייה:**

חבר'ה, הכל מופיע בספרי התקציב.

**מר ויסנר:**

התקציבולטור יציף את זה מחר.

**גב' להבי:**

זה מחוץ לספר התקציב. ואכן רציתי לעשות דגש על התרומה שלכם, שזה מחוץ לספר.

**מר רון חולדאי ראש העירייה:**

בבקשה אלי.

**מר לוי:**

אמשיך - מתן רשות שימוש לעמותת "צמיחה יפואית", בקומה הראשונה במבנה ברחוב הצרי 3, להפעלת כיתת גן לגילאים 3-5. הנושא הזה היה פעם שעברה בהנהלת העירייה, נשאלה שאלה לגבי שכר הלימוד של גן הילדים, אנחנו ביקשנו תשובות, וקיבלנו, שמשפחה משלמת בגין ילד הנמצא בגן עד 550 ₪ לחודש, העמותה מסבסדת משפחות שיש להם קושי לשאת בתשלומים, עד 50%, זה כמעט 50% מילדי הגן, דרך אגב, מסובסדים, ואנחנו מבקשים לאשר את הקצאת הנכס הזה, שנמצא בתוך עגימי, לעמותה לצמיחה יפואית, לצורך הפעלת גן ילדים.

מתן רשות שימוש/הפעלה "סטודיו למשחק - העמותה לטיפוח אומנות ע"ש ניסן נתיב", להקמת בית ברחוב נועם 5. אנחנו מתכוונים להקים שם בית ספר למשחק. תקופת ההתקשרות היא 24 שנים ו-11 חודשים. היום "ניסן נתיב" יושב ברחוב הרצל 153, בנכס שהעירייה שוכרת,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 27 -

ומעמידה אותו לטובת "ניסן נתיב", כאשר שכר הדירה מקוזז מהתמיכה השנתית שמוענקת

לעמותה הזאת. המצב הזה יוצר קשיים, גם לעירייה בהתקשרות ארוכת טווח עם המשכיר, גם לעמותה – יוצר בעיות תקציביות, ועובדה שהתמיכה הולכת ברובה לשכ"ד. אנחנו מצאנו נכס שמשמש היום כמחסן עבור אגף שירותי חרום, ועוד כמה גופים כמו מנהל החינוך, וכו'. והנכס הזה נמצא באזור של שוק הפשפשים, נועם 5, למי שיודע. הנכס הזה מתאים להם מאד מבחינת המיקום והפעילות. הם מאד שבעי רצון מהמיקום ומהאפשרות שיהיה להם בית קבוע, באזור הזה, שמאד מתפתח.

**מר לייבה:**

מה השטח של המחסן?

**מר לוי:**

אנחנו מדברים היום על שטח מחסן בקומת קרקע של כ-1000 מטר. המבנה הזה זקוק לחיזוק בתשתיות של היסודות. כמו כן הם רוצים לבנות עוד כ-1500 מטר בקומה שנייה ושלישית, עלות הפרויקט היא כ-18 ומשהו מיליון שקל, נכון להיום

**מר להט:**

כמה שטח הם שוכרים היום?

**מר לוי:**

היום – 1600 מטר.

**מר להט:**

אז אנחנו נעלה את זה ל-2500?

**מר לוי:**

כן, כי חסר להם היום אולם, לבצע את ההצגות, וכו', זה גם יוסיף להם אפשרות לשדרוג. הפרויקט הזה ממומן על ידי העירייה בכ-7.4 מיליון ש"ח, העמותה תממן כ-2.5 מיליון ש"ח, ותביא גם עוד תרומה קיימת של כ-5.4 מיליון ש"ח,

**מר להט:**

יש להם את התרומה הזאת?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 28 -

**מר לוי:**

כן, יש כבר את התרומה, הם גייסו כבר את התרומה, ויש תורם, סך כל התקציב הנוכחי הוא 15.3 מיליון ש"ח, חסר עוד כ-3.5 מיליון ש"ח שהעמותה מתחייבת להביא במהלך הפרויקט עצמו, זאת אומרת לא יבנו כ-500 מטר עד שהכסף הזה לא יושג. אבל זה מאפשר היום שיפוץ, וביצוע עבודות ובנייה של מה שצריך.

**מר להט:**

תוך כמה זמן צפי?

**מר לוי:**

אנחנו מעריכים שכל הוצאת היתרי הבנייה, כל מה,

**מר לייבה:**

היעד שלנו הוא 1 ביוני 2012, סביר להניח,

**מר להט:**

אחרי הוצאת היתרים?

**מר לוי:**

כן, אם הם יעבדו מהר. כשנה וחצי.

**מר להט:**

הוצאת היתר תוך חצי שנה, ובנייה תוך שנה?

**מר לוי:**

משהו כזה, בערך.

**מר לייבה:**

זה היעד, שזה יהיה באמצע 2012. שנה וחצי, זה היעד שנתנו להם, בכוונה נתנו יעד די לחוץ, מתוך כוונה שאנחנו רוצים שזה יקרה.

**מר לוי:**

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 29 -

זהו, זה הנושאים, תודה רבה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אנחנו מאשרים את הקצאות הקרקע ועוברים לנושא הבא.

**החלטה**

**פה אחד מאשרים את הקצאת מקרקעין, כפי שהוצגה והונחה בישיבה זו.**

**44. מסיל"ה - עובדים זרים**

**מר רון חולדאי ראש העירייה:**

בבקשה, מסיל"ה.

**גב' אלטשולר:**

אני אולי אפתח – בשנת 99' החליט ראש העיר להקים את מסיל"ה – מרכז הסיוע לעובדים הזרים, שמופעל על ידי מנהל שירותים חברתיים, אגף דרום. מסיל"ה, בחזונו של ראש העיר, לטפל בבני אדם כבני אדם, הנמצאים פה בעיר, וצריך לתת להם התייחסות. זה מה שהיא עושה, היא מתכננת בעצם את העבודה בעירייה מול כל הגופים העירוניים, משרדי הממשלה, ארגוני זכויות למיניהם, מגייסת עזרה חיצונית. ונמצאת לצידי תמר שוורץ, שהיא מנהלת מסיל"ה, ואנחנו ערכנו איזושהי מצגת קטנה שתציג בפניכם את הפעילות. תמר, בבקשה.

**גב' תמר שוורץ:**

אז שלום לכולם. אני אציג בפניכם כמה נתונים, על מנת שהם יהיו בסיס לדיון.

אז קודם כל:

הגירה במספרים – הנתונים האלה הם מהמידען של יחידת עוז, שהיא היחידה של משרד הפנים שממונה על אכיפה.

- יש כ-75 אלף מהגרי עבודה חוקיים, מארצות שונות, בהתאם להסכמים עם אותן מדינות, ו-100 אלף לא חוקיים. לא חוקיים עקב העובדה שהם סיימו, שהם סיימו את האשרה שלהם והחליטו להישאר, או שהם נכנסו באשרת תייר שפקעה, או שנולד – זה מיעוט – נולד ילד, והאישה מאבדת את האשרה שלה לאחר לידת ילד,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 30 -

- ו-כ-30 מבקשי מקלט. הנתון של מבקשי מקלט הוא הדינמי ביותר, הנתון המדויק יותר זה כ-32 אלף. כ- כי אי אפשר לדעת בדיוק כמה, כי הם מגיעים מגבול מצרים, ואין תיעוד של כולם.

**מר גלעדי:**

כמה אושרו כמבקשי מקלט?

**גב' תמר שורץ:**

בודדים אושרו. קודם כל 600 דרפורים, ועוד 180, מההתחלה, שהאו"ם התחיל להתעסק בזה, והוא העביר את זה לפני שנה למשרד הפנים. האנשים מאריתריאה וסודן בקשתם לא נבדקת בכלל, לכן הם נקראים מבקשי מקלט, כי ה-RSD, ה-Refugee Status Determination של משרד הפנים, לא עומד בעומסים, אז הוא בודק רק אנשים שהם לא מאריתריאה וסודן, כי אריתריאה וסודן אי אפשר לגרש, אז הוא בכל מקרה לא מתעסק איתם. אז אי אפשר לדעת לגבי רוב האנשים, אם אכן הם פליטים או לא, לכן אנחנו קוראים להם 'מבקשי מקלט', כי הם בסטאטוס של מבקשי מקלט.

**מר גלעדי:**

שאת אומרת שמתוכם אושרו בערך 180, ועוד,

**גב' תמר שורץ:**

כי לא נבדקו בכלל. האנשים מאריתריאה וסודן, שהם רובם של מבקשי המקלט. הם לא נבדקו בכלל, כי אי אפשר לגרש לאותן מדינות. אני פשוט מדייקת בנתונים. בעיר תל אביב כ-40 אלף מהגרי עבודה – שוב, כ-י' - כי הם לא נרשמים בשום מקום, וכ-16 אלף מבקשי מקלט. חשוב להבחין בין שתי האוכלוסיות – מהגרי עבודה ומבקשי מקלט אלו שתי אוכלוסיות עם מאפיינים דמוגרפיים שונים, וחשוב שנבחין ביניהם.

**מר להט:**

אני מבין, שהמצגת שלנו שהיא מלפני יומיים, כאשר אז זה כבר גדל מ-30 ל-40?

**גב' תמר שורץ:**

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 31 -

לא, ההערכות הן בין 30 ל-40, אז העדפנו לתת את ההערכה הגדולה יותר.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

כתוב פה: 30 אלף מהגרי עבודה ו-10 אלף מבקשי מקלט.

**מר יחיאל מחדון:**

זה לא מעודכן.

**גב' אלטשולר:**

זה פשוט נתון ישן. 40 ו-16.

**גב' תמר שוורץ:**

הנתונים, מבקשי המקלט זה נתונים שהם משתנים, ההערכה שבין אלף לאלפיים, דן, אני עונה לך, ההערכה היא שבין אלף לאלפיים חוצים את הגבול, אז אתה מבין שגם אם הכנתי את המצגת הזאת לפני חודשיים, אז כבר הנתונים,

**מר יחיאל מחדון:**

זה נתון האחרון של משרד הפנים. הנתונים של מעל 16 אלף מבקשי מקלט בתל אביב, זה הנתון האחרון של משרד הפנים.

**מר רון חולדאי - ראש העירייה:**

אתמול דברתי עם מפקד המשטרה, הוא אמר לי שלהערכתם יש 22-20 אלף כאלה.

**גב' תמר שוורץ:**

בתל אביב רק?

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

כן.

**מר יחיאל מחדון:**

אני אגיד רק שהמספר של 16 אלף זה אנשים ש,

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אבל זה לא חשוב, אני לא חושב שמישהו יודע כאן לדבר על ההבדל בין 22 לבין 16. תעזבו, הלאה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 32 -

**גב' אלטשולר:**

דן, אתה מבין את הקצב?

**גב' תמר שוורץ:**

זה גודל כל הזמן, כבר עכשיו זה לא מדויק, הנתונים האלה.

- מהגרי עבודה באים ממדינות אפריקה, מדינות אסיה, דרום אמריקה, אירופה, כפי שרשמתי לכם פה כמה מדינות, ורובם דוברי אנגלית. מבקשי המקלט בעיקר מאריתריאה וסודן, דוברי טיגרית וערבית, מעטים מהם דוברי אנגלית.
- מרביתם של השוהים בתל אביב חסרי אשרות שהייה.
- המשפחות שאנחנו רואים במסיל"ה:
  - מהגרי עבודה בעיקר מדרום אמריקה, אפריקה ופיליפינים.
  - טורקיה, סין, רומניה, יש להם משפחות, הם משאירים מאחור, כאן הם לא מקימים משפחות.
  - ומבקשי המקלט רובם הם גברים בודדים, (כשאני אומרת בודדים הכוונה שפה הם בודדים, זה לא בהכרח שהם לא השאירו משפחות מאחור). ויש מיעוט של משפחות.
  - החתך התעסוקתי כמובן – ניקיון.
  - גיל ממוצע – 35.
  - בעיקר פריסה גיאוגרפית בדרום העיר.
  - הדתות – מהגרי העבודה בעיקר נצרות, מבקשי המקלט בעיקר אסלם.

זו ההשוואה המשמעותית – מהגרי עבודה, כשדורית אמרה שמסיל"ה הוקמה ב-99', בהתחלה מסיל"ה התמודדה עם מהגרי עבודה, שזה בעיקר משפחות חד-הוריות עקב הגירוש שהתחיל ב-2002, על ידי - אז משטרת ההגירה, אז זה היה שייך למשטרה, הם גירשו את המנהיגים ואת האבות, נשארו אמהות חד-הוריות, נשים שעובדות בניקיון. אנשים משכילים, התופעות של סטייה חברתית – ממש בשוליים, מנגנונים חברתיים מפותחים, יש לנו עבודה קהילתית מאד ענפה איתם, ומדובר בקהילה נורמטיבית, חשוב להדגיש את זה. מבקשי המקלט – הפרופיל הוא אחר. או שאנשים ברחו מאיזושהי מלחמה בארצות מוצאם, וגם אם לא, והם באו לפה כדי לחפש עבודה, הם עברו דרך חתחתים כדי להגיע לכאן, וההערכה שלנו שרוב אלה שמגיעים לכאן, מגיעים בסטאטוס כזה או אחר של מצב נפשי מאד, מאד קשה, כי להיות מוברח על ידי הבדואים זו חוויה מאד קשה, היא תמיד תכלול מניעת מזון ומים, ואם אתה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 33 -

אישה או נער אז גם אונס, הסיפורים הם מאד, מאד קשים, אנחנו גם רואים את האנשים כשהם

מגיעים. יש קשיי תקשורת מאד גדולים איתם, אנחנו מוצאים שם גם אלימות והזנחה באחוזים גבוהים יותר ממהגרי העבודה, זו קהילה פחות נורמטיבית, רבים מהם אתם יכולים לראות בגן לוינסקי, מתקשים בתעסוקה. הפער ביניהם לחברה המערבית הוא הרבה יותר גדול ממהגרי העבודה, ועקב כך אנו רואים יותר תופעות של סטייה חברתית, כמו התמכרויות ופשיעה. עדיין הרבה פחות מהממוצע של החברה הישראלית. פחות, כן.

**מר גלעדי:**

פעם אחת המשטרה מדווחת ככה, ופעם אחת,

**גב' תמר שוורץ:**

לא, המשטרה מדווחת שמבקשי המקלט יש להם אחוז פשיעה יותר גבוה ממהגרי העבודה, אבל עדיין נמוך מהממוצע של החברה הישראלית.

**מר גלעדי:**

ופעם אחת המפכ"ל דיווח בכנסת שאחוז הפשיעה בקרב מהגרי העבודה ומבקשי המקלט הוא גבוה מאד,

**מר להט:**

זה אלי ישי אמר.

**מר גלעדי:**

לא אלי ישי – המפכ"ל.

**גב' תמר שוורץ:**

לא, זה ממש, לכרוך את מהגרי העבודה עם מבקשי המקלט זה גם, זה ממש שתי אוכלוסיות שונות.

בריאות - קודם כל, רק ילדים זכאים לביטוח בריאות, בקופת חולים מאוחדת, מבוגרים לא מטופלים, רק ב"רופאים לזכויות אדם" ביפו. ואתם רואים את הנתונים מד"ר נחמה. אתם יכולים לראות כאן מיולי '96 עד יולי 2010, את הגרף, איך הייתה עלייה לקראת שנת 2003 אתם רואים, יולי 2003 זה השיא, ואז יש ירידה, כנראה עקב פעולתה של משטרת ההגירה, ומאז יש עוד עליה. משפחות הפליטים הם, בניגוד למשפחות מהגרי העבודה, שבדרך כלל מדובר בילד אחד, משפחות מבקשי מקלט הן בדרך כלל משפחות מרובות ילדים, וגם יש ילודה גבוהה פה בארץ, כי

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 34 -

הם בדרך כלל אבא ואימא ביחד, אז יש פרטנר.

חינוך: אתם רואים את הנתונים, גילאי לידה עד 3 במסגרות ה'בייביסטרס', זה המעונות הפרטיים שהקהילה הקימה לעצמה, שהם תופעה קשה בפני עצמה שאני לא ארחיב עליה כרגע את הדיבור. מגיל 3 הילדים זוכים להיות משובצים במנהל חינוך, הם פשוט באים עם דרכון,

**קריאה:**

סליחה, ה-0-3, זה כולל היוני-טף?

**גב' תמר שוורץ:**

כן, כן, וודאי. זה כולל גם 120 ילד שנמצאים בשני מעונות יוני-טף, שהקמנו ביחד עם העמותה למעורבות חברתית, 60 ו-60, בשפירא ובתקווה. גילאי 3 עד 6 משובצים בגני עירייה, כמובן בעיקר בדרום העיר. 6 עד 12 בהתחלה שובצו רק בדרום העיר, אבל עקב כניסה מסיבית של ילדים בגיל הזה, אז מנהל חינוך החליט גם לפזר אותם לצפון העיר, החלטה שהייתה ברוכה מאד, ונקלטו יפה מאד גם בבתי ספר בצפון העיר, וגם בעזרתנו.

**גב' להבי:**

זאת אומרת, יש לנו צפי לגידול מאד-מאד משמעותי, בצרכים של 3 עד 6, כי שאת רואה – את רואה שזה פי 4 ביקושים, יהיה לנו.

**גב' תמר שוורץ:**

את צודקת

**גב' לב:**

בגילאי 6, בכיתות א' אנחנו ב "ביאליק", "רוגוזין" וב"הירדן" בשכונת התקווה, אנחנו מעל 90%.

**גב' תמר שוורץ:**

"ביאליק" ו"הירדן" ממש שינו, "ביאליק" כבר מזמן, ו"הירדן"

**גב' להבי:**

מה שהיא אומרת כרגע, שבשלוש השנים הראשונות לחיי הילדים יש לנו כרגע 1400 ילדים. בשלוש השנים הבאות של הילדים, זה אפילו לא שנה מול 3 שנים, יש לנו 305. זאת אומרת יש לך פי 4, עוד לפני שנכנסו לכיתה א', לגבי גני הילדים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 35 -

**גב' תמר שוורץ:**

נכון, צפי לגידול.

**גב' לב:**

מה שאני אומרת, שגם ה-700 האחרים הם לא מחולקים על פני כל שכבות הגיל, רובים מתמקדים בגיל הצעיר, עד גיל 6, 7, ואנחנו מוצפים, בשני בתי הספר האלה ממש, ובבי"ס הירדן בשכונת התקווה יש שלושה ילדים ישראלים בחטיבה צעירה.

**גב' להבי:**

עוד מעט הם יהפכו לפליטים.

**ד"ר נחמה:**

רק לקבל את הנתונים, מה"טיפות חלב", בין גיל לידה לגיל 6, נכון ליולי, היו כ-1700 ילדים.

**מר להט:**

תגידי, דפנה, זה דבר הגיוני לעשות את הכיתות האלה? לרכז את כולם בבית ספר אחד, עם 3 ישראלים? זה נראה לי כאילו

**גב' לב:**

בישראלים אנחנו מטפלים לחוד, זה מקום המגורים שלהם, ההסעות הם דבר מאד יקר, וכמו שאתה רואה אנחנו מפזרים אותם כבר.

**מר להט:**

איך מפזרים אותם?

**גב' תמר שוורץ:**

לצפון העיר, אתה רואה?

**גב' לב:**

מפזרים אותם, הם נמצאים בבי"ס מגן, בבי"ס היובל, הם מגיעים לרמת אביב ג',

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 36 -

**גב' להבי:**

אז שמסתכלים על תמונת מצב כזו, אנחנו שואלים את עצמנו, כמו שרון אוהב להגיד – מה עושים?

**מר וולנד:**

נסיים את המצגת, ואחר כך שאלות.

**גב' תמר שוורץ:**

אולי אני אציג, ונדון. אני רוצה להגיד גם שאתם רואים, גילאי 12 עד 18, ויש גם כ-60 בני נוער שלומדים בפנימיות של מנהל חינוך התיישבותי, שזה אנחנו סידרנו, שזה בני נוער ללא משמורנים, שהגיעו לארץ לבד, מגיל 12 עד 18, הגיעו כ-200 בני נוער לבד, בלי הוריהם, חלקם ברחו מגיוס כפוי, באריתריאה,

**מר להט:**

אתם מדברים על בני 18, אתם מדברים על מהגרים או על מבקשי מקלט:

**גב' תמר שוורץ:**

גם וגם. זה, הרישום הוא באמצעות דרכון זר, הכוונה בלי תעודת זהות, או עם מסמך של משרד הפנים. אני רוצה להגיד שהילדים האלה, גם של מהגרי עבודה וגם של מבקשי מקלט,

**מר להט:**

אני מבקש סליחה, אני מבקש שאלי ואשר יסיימו את השיחה, ואז אנחנו נמשיך בדיון, "אני פשוט לא רוצה להפריע".

**גב' תמר שוורץ:**

אני יכולה להמשיך? תודה.

קודם כל, הנתון שלמטה, של בני נוער פליטים - כן, זה מבקשי מקלט.

אני רוצה להגיד משהו על הילדים האלה שמגיעים מה'בייביסטרס', הם מגיעים באחוזים גבוהים של עיכובים התפתחותיים, הגן העירוני הראשון של גיל 3, זה מאד קשה לגנות, זה ילדים בלי שום הרגלים, היו 20 תינוקות על מטפלת אחת, זה ילדים שצריך המון משאבים וסבלנות ואהבה, כדי להביא אותם לרמה של ילד ישראלי רגיל,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 37 -

**מר וולך:**

תמר, לא כולם יודעים מה זה הבייביסיטרים'.

**גב' תמר שורץ:**

אני אגיד מילה על זה. הבייביסיטרים' - אתם יודעים שגילאי לידה עד 3, לכולנו, המדינה לא נותנת פתרון, ואנחנו רושמים את הילדים לגן פרטי. אם אנחנו לא יכולים אז אנחנו מסובסדים על ידי לשכת רווחה, והילדים נמצאים במעונות ויצ"ו ונעמת. הילדים האלה הם לא זכאים, הם לא מוכרים על ידי משרד הרווחה, ולכן הקהילה הקימה לעצמה פתרונות. הפתרונות הם שהם לוקחים איזה הנגר, או בבית של המטפלת, ומ-7 בבוקר עד 7 בערב, ההורים משלמים 100 דולר. כשיש 100 דולר, הם מחזיקים 20 ילדים או 30 ילדים על מטפלת אחת. אתם יכולים לדמיין כמה טיפול יש, כשיש 20 תינוקות. לא נוגעים בהם יותר מידי, ובאמת המחזות שם הם מאד קשים. זה מקומות שאנחנו מאד מנסים לשפר אותם, אני תיכף אגיד על זה מילה, מה אנחנו עושים איתם. אני מצטערת שאני רצה, אני מבינה שהזמן קצר. תברואה ודיוור: זה גם נתונים שקיבלתי מדורון חדד.

- בדרום העיר בעיקר - מפגעים בנכסים פרטיים - אתם רואים, הזנחה, קריסת מערכות ביוב, השלכת פסולת, מטרדים, רעש, לכלוך וקטטות, הרבה פעמים עקב שכרות, הקמת עסקים במבנים מאולתרים כמובן ללא רישיון עסק, וצפיפות דיוור, כי הם גרים כמה משפחות בדירה אחת.
- המגמות בקהילה הזרה - אז קודם כל - 2002, אמרתי לכם, הקמת משטרת ההגירה, אז המספר מאד ירד ונשארו בעיקר נשים, כשהיו רק מהגרי עבודה, כשעוד לא היו מבקשי מקלט. הרשתות החברתיות ממש התפוררו, והייתה החרפה במצוקת הקהילה, כי נשארו נשים חד-הוריות, והייתה גם תופעה של משת"פיות, של הלשנות, שגרמו להרבה חשדנות, ואפילו אם באים, הם לא אומרים את השם האמיתי שלהם כשאנחנו עושים קבוצות, במסיל"ה. ב-18.6.2006 ממשלתו של אולמרט החליטה על מתן מעמד לילדים מעל גיל 6, ונכנסו להסדר הזה ילדים ובני משפחותיהם, 982 ילד בכל המדינה, אני לא מדברת רק בתל אביב. מסוף 2007, מחורף 2007,

**מר סולר:**

כמה מתוכם, אגב, בתל אביב - לצורך היחס.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 38 -

**גב' תמר שוורץ:**

חצי, חצי בתל אביב. כי רוב הילדים הם בתל אביב. מהגרי העבודה שפזורים בארץ, זה בעיקר חקלאים ובניין, ואז אין להם ילדים. מחורף 2007 קהילת מבקשי המקלט הגיעה, והתמקמה בעיקר בדרום תל אביב. מהנתונים של ד"ר נחמה אנחנו רואים מינואר 2006 עלייה של 205% במשפחות, וכ-150% בילדים, כלומר בפעוטות מגיל שנה עד 5, ומיולי 2009 עלייה של כ-30% במשפחות, ו-31% בילדים. באוגוסט 2010 החליטה ממשלתנו של נתניהו על הסדר מעמד חדש לילדים מעל גיל 5 שנמצאים בכיתה א'. 700 הגישו בקשות למשרד הפנים, עדיין אף אחד לא קיבל תשובה, רק 100 קיבלו כבר דחייה על הסף. זאת אומרת כ-600 משפחות ממתונות לתשובה.

מסיל"ה הוקמה ב-99'. מה אנחנו עושים? קודם כל אנחנו דלת לכל מהגר עבודה שנתקל בבעיה, כאן אתם רואים את הפניות הראשונות שמגיעות לאינטק, שזה כמו חדר-מיון, שזה מהאינטק זורם למחלקות השונות, ובעיקר התערבות קצרת מועד והתערבויות בשעת משבר. אתם יכולים לראות, וכאלה פניות אנחנו מקבלים כ-4000 בשנה. בעיקר תיווך, מידע, וכו'. תחום ילד, נוער ומשפחה זה תחום שמאד התעצם בשנה האחרונה, עקב המצוקה הקשה של הקהילה, בשיתוף פקידות הסעד במחלקות לשירותים חברתיים. ילדים חשופים לאלימות והזנחה. שוב, הרבה פעמים אלימות והזנחה זה עניין של פער תרבותי, זה לא כל כך, הפרוגנוזה הטיפולית היא מאד טובה, זו הבשורה הטובה, כי רובם זה לא אנשים שסובלים מהפרעות אישיות, אלא פשוט ככה גידלו אותם, הם לא רואים בזה הזנחה, הם רואים בזה שככה גידלו אותם, הילד הוא לא המרכז, ואנחנו עושים הרבה הדרכות הוריות. איתור של ילדים עם צרכים מיוחדים, זה אנשים שלא מודעים בכלל לזה שיש חינוך מיוחד, ומה אפשר לעשות עם הילד, זה אנשים שבאו ממדינות עולם שלישי, אז זה המון עבודה של reaching out, אתם רואים כמה ילדים בסיכון, סידורים חוץ-ביתיים – 43 זה כבר מספר לא מעודכן, זה כבר מספר יותר גדול. אנחנו מקבלים את הכסף ממשרד הרווחה לסידור עצמו, להשמה של ילד בפנימייה, אבל לא על כל העבודה שלפני זה, של הוצאת הילד, אין שום חוזר.

**מר לייבה:**

גם על זה לא מקבלים, רק 75%.

**גב' תמר שוורץ:**

אוקיי, אבל על העבודה של העובדת הסוציאלית לפני זה – בכלל לא.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 39 -

**מר לייבה:**

יש ילדי עובדים זרים בפנימיות שלנו גם.

**גב' תמר שוורץ:**

ו-89 מטופלים בחוק,

**גב' אלטשולר:**

אני אגיד משפט –ה-250 הילדים האלה, דרך אגב, זה כבר גדל מאז שכתבנו את המצגת, מטופלים על ידי עובדים סוציאליים במחלקות לשירותים חברתיים, שממומן הכל על ידי עיריית תל אביב-יפו, ואלה שיש לנו איזשהו החזר קטן, זה 75% של משרד הרווחה. הבעיות קשות מנשוא, התרבות שונה, השפה, הרבה מאד פקידות סעד מגיעות ולא יכולות לתקשר עם ההורים, מכיוון שאין להם את השפה, התרבות והמנטאליות שונים מאד. אנחנו לא אחת נתקלים בזה ששלושה עובדים סוציאליים מתעסקים עם משפחה אחת, גם פקידת הסעד, גם העובדת הכוללנית, גם ראש הצוות, הרבה מאד מועסקים על ידי בית החולים איכילוב, הרבה מאד תקשורת עם בתי החולים, שילדים שמגיעים במצב קשה לבתי החולים ואין להם ביטוח רפואי, בית החולים הרבה פעמים מתחשב בבקשותינו, משאיר אותם מה שנקרא 'אשפוז סוציאלי' בבית החולים, והבעיות הן קשות מנשוא, קשות מנשוא.

**גב' תמר שוורץ:**

ליווי מסגרות ה'בייביסיטרים', שהזכרתי קודם, אז אנחנו הכנסנו הדרכות פדגוגיות, אנחנו עושים on job training, במטרה ללמד אותם, תחשבו שזה מטפלות שהן אפילו לא, לא בוגרות סמינר, ולא רק זה, הן אפילו לא היו ילדות בגן בעצמן, אין להן שום חוויה של מה זה גן, בסטנדרטים ישראליים.

שיפוץ והצטיידות בגנים – אנחנו כמובן מכניסים משה מאד גדולה של מתנדבים לגנים, וגם מפתחים שירותים, אנחנו הקמנו, אתם רואים, זו תמונה שצולמה בגן, אתם רואים שממש אי אפשר לעבור בין הלולים, אתם רואים שיש שם ילדים גדולים, שנמצאים כל היום בתוך לול.

**מר להט:**

יש לכם מספיק מתנדבים לדבר הזה?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 40 -

**גב' תמר שוורץ:**

אנחנו תמיד שמחים ליותר. אם אתה יכול להפנות,

**גב' אלטשולר:**

תיכף תקבל את הנתונים כמה מתנדבים יש

**מר להט:**

רק תדעי לך, אני פשוט בזמן האחרון אני נתקל בבקשות להמון התנדבויות, ואף אחד לא מודע לזה, יכול להיות שצריך לדבר על הנושא הזה יותר.

**גב' תמר שוורץ:**

אנחנו נשמח.

מסיל"ה גם מפתחת שירותים, כמו שאמרתי, פתחנו שני מעונות, ב- 2005 וב-2009, וגם מועדונית, בגן עירייה הילדים פשוט נשארים עד 19:00, ילדי 3-4 נשארים עד 19:00, בשכונת שפירא.

עבודה קהילתית, המון קבוצות, כאשר כל הקבוצות מבוססות גם על מתנדבים אבל גם על פעילים מהקהילה, אנחנו מאד מאמינים בהעצמת הקהילה למען עצמה, ויש לנו עובדת קהילתית למהגרי העבודה, ועובדת קהילתית לפליטים מבקשי המקלט, כי זה ממש שתי קבוצות נפרדות. על כל אחד מהדברים שרשומים פה אני יכולה לדבר שעה, אבל אני אמשך הלאה ולא אפרט.

כ-270 מתנדבים יש לנו, שמשולבים בכל הפרויקטים, אתם רואים למטה, גם "אסכוליטה", של הקהילה הדרום אמריקאית, ותודה לאסף שעזר לנו להשיג מבנה, בית ספר שנדד כל שנה, וסופסוף השנה התיישב במקום אחד, ובאמת זה אנשים שהם מלח הארץ, האנשים האלה.

לסיום, אני חושבת שזה המוטו של ראש העיר, שהקים את מסיל"ה – אמירתו של אלברט איינשטיין לאחר הביקורת שלו על בנות הברית, לאחר מלחמת העולם השנייה, ש" **העולם לא יושמד מאלה שעושים רע, הוא יושמד מאלה שמסתכלים מהצד ומסרבים להתערב...** " אז אני מאמינה שמסיל"ה, ועיריית תל-אביב, פשוט לא מוכנה לעמוד מהצד. אלה שתי הסוגיות שאנחנו מזמינים אתכם לדון עליהן. תודה על ההקשבה.

**מר יחיאל מחדון:**

אני יכול לתת 2-3 משפטים של רקע על דיון פה, ברשותך? - אז ככה, נכון להיום נכנסים לארץ

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 41 -

כ-1500 מבקשי מקלט בחודש. זה אנשים רשומים, כי יש גם חלק שעוברים ולא נתפסים על ידי

הצבא. הם נתפסים על ידי הצבא, הם מובלים לקציעות, הם שוהים שם לבדיקות, לרישום, לכל מיני כאלה דברים, ומשחררים אחר כך, ברובם הגדול הם זולגים אל העיר. נכון להיום התחילה ממשלת ישראל בבניית הגדר, זה בטח אתם יודעים, הגדר היא על 140 ק"מ מתוך גבול של 250 ק"מ, ההערכה היא שהיא תושלם תוך שנה וחצי, שנתיים. עוד החלטה שיש על הפרק, שראוי שהיא תעלה פה – הקמת מתקן לשהייה מרצון, משהו כזה, שיכיל כ-8000 מבקשי מקלט. שוב, ההערכה היא שכשהוא יתמלא, לא תהיה ברירה אלא לשחרר אותם, והם יגיעו לתל אביב,

**מר מסלאווי:**

לדרום תל אביב

**מר יחיאל מחדון:**

נכון להיום, דרך אגב, גם לא אוכפים את איסור העבודה על מבקשי המקלט, משרד המשפטים מתנגד לסיפור הזה כיוון שאי אפשר להחזיר אותם, אז הם שוהים פה, ההנחה היא שאם הם לא יתקיימו מעבודה, הם יתקיימו משוד, וגניבות, וכל מיני כאלה דברים, כי אדם צריך לחיות, ולכן יש התנגדות של משרד המשפטים, וזאת התמונה. אין צפי שהזליגה אל העיר בעתיד הנראה לעין, או בזמן הקרוב, תפחת, כי הנתונים נמצאים על השולחן.

**מר וולך:**

איפה גרים 60 אלף האנשים בתל-אביב?

**מר יחיאל מחדון:**

המקומות הריכוז בארץ הם בעיקר כמובן בתל אביב. יש לנו את ערד, את אילת, ונכון להיום גם באשדוד, במספרים קטנים יותר באשקלון. בתל אביב הקהילה ברובה מצויה באזורים שאנחנו מכירים אותם, בשכונות שסביב התחנה המרכזית.

**מר וולך:**

60 אלף איש?

**מר יחיאל מחדון:**

קרוב ל-60 אלף איש, שמצויים באזור התחנה המרכזית, וכל השכונות המקיפות את התחנה המרכזית, שם הריכוזים הגדולים. במספרים יותר קטנים אפשר למצוא אותם גם ביפו, ביד אליהו, אבל בעיקר, עיקר הריכוז שלהם זה אזור נווה שאנן, זה שפירא, זה פלורנטיין, זה שכונת

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 42 -

התקווה, אזורים שאנחנו מכירים.

**גב' לב:**

אנחנו דרך אגב מאתרים אותם כבר גם במרכז העיר, לפי רישומי דרכון לבתי ספר. מסתבר שחלק מהם מתגוררים אצל המשפחות שהם עובדים, עם הילדים.

**מר יחיאל מחדון:**

זה בעיקר פיליפיניות, נכון?

**גב' לב:**

כן, זה נדיר.

**מר יחיאל מחדון:**

אבל הקהילה האפריקאית בעיקרה באזור הזה. ובסופי שבוע התמונה הרבה יותר דרמטית, משום שתל אביב היא גם הליבה התרבותית, והחברתית, ולכן כל מיני כאלה שבאים לעשות את סוף השבוע בתל אביב, וצורכים שירותים של כנסיות, ושירותי בילוי, וקניות, ותקשורת, וכל הסיפור הזה מתרכז בתל אביב.

**מר מסלאווי:**

אני חושב שאנחנו צריכים לעשות סדר בהגדרות, בתארים שאנחנו נותנים להם ומבקשי מקלט למיניהם. אני חושב שיש הגדרה אחת ויחידה, אנחנו מדברים על אלה שנכנסים דרך מצרים – מסתננים. מבקשי מקלט – אני פעם ראשונה שומע את זה, שמעתי מהגרי עבודה, מסיגי גבול, אבל מבקשי מקלט? גם אי אפשר להתמודד מול כל התארים למיניהם. אבל אני יודע, מבדיקות שגם אני עשיתי, שכל יום נכנסים בין 40 ל-50 איש, דרך מצרים, ועוד היד נטויה, זאת אומרת גם ברגעים האלה נכנסים, וימשיכו להיכנס. אז –

א. הייתי רוצה לתקן, ושנחנו נדבר על מסתננים מסיגי גבול. זה אחד.

ב. עם כל מה שהוצג פה, אני לא שמעתי אפילו מילה אחת מה קורה לגבי האוכלוסיה הקיימת, שאתם בכלל, הם כאילו לא קיימים. אבל כמובן אנחנו מדברים על כל השכונות של דרום תל אביב.

לפי הסדר שאני ככה לקחתי מכאן, אם אנחנו מדברים על כאלה שהם דוברי שפה ערבית וטיגרית, כמובן שהם מגיעים לכיתה, הרי המורות שם לא יוכלו, אף אחד לא הכין אותם. שתבינו, מורה מגיעה, 30-40 תלמידים, שחלקם נוצרים, מוסלמים, ישראלים - באיזה שפה בדיוק הולכים ללמד אותם? וכאן גם הזכירו שיש בעיה של אלימות ויש בעיה של ישיבה, ושל אחיזה בעפרון, אז אנחנו לא חשבנו, זאת אומרת העירייה לא הייתה בכלל מוכנה לעניין הזה. זה דבר אחד.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 43 -

מרביתם חסרי אשרות שהייה. מה שקורה בפועל, הם באים בהמוניהם, מגיעים דרך הגבול, מגיעים לכלא "סהרונים", נכנסים חודשיים שם, משם אוטובוס מגיע, מביא אותם לדרום העיר, ואתה יודע את זה יותר טוב ממני. ורוב הזרים עובדים בניקיון, בניקיון בתים ומסעדות. כמובן שהם לא באים על חשבון אנשי היי-טק, וכאלה, אז מן הסתם, ואת זה לא הזכרת, גם העניין של התעסוקה, זה דבר שלדעתי הוא חשוב מאד. העניין של תעסוקה, ואני מכיר לא מעט חד-הוריות שאין להן עבודה היום. לוקחים שתי סודניות, במקום אחת שעובדת מ-8 עד 4, הם יעבדו מהבוקר עד הלילה, באותו מחיר. בנושא של דיור, יש אולי 20 בדירה אחת, ואני לא צריך להגיד לכם וארנון מתעסק בדיור בר השגה. תמשיך להתעסק בזה, כי איך נגיע ולמי?? - אז יש פגיעה עצומה בעניין הזה, שנקרא דיור.

דיברנו על תעסוקה – הרשתות, מחינוך, והרווחה, ובריאות, ואיכות סביבה, והביטחון האישי, שפה צריך להזכיר אותו, יש כאלה שיקראו לתושבים שעושים הפגנות 'גזענים'. טוב, אז אולי נגיד חלק כאלה. אבל מה עם הילדים, והקשישים? גם הם גזענים, שהם פוחדים לגור במציאות החדשה הזו? אני עמדתי לפני יומיים-שלושה עם איזה כתב, בלב שכונת התקווה, אולי 40 דקות, ועוברים והולכים, ורק אחד פנה אליי. בימים רגילים, ואני אומר לכם במלוא הצניעות, מה זה, 40 איש עוצרים אותי, ופניות, איזה שאתם רוצים. פה לא פנו אליי. למה? כי כמעט לא היו כאלה. כולם היו מאריתריאה וסודן.

**מר שלמה פלדמן:**

"הם עוד לא הכירו אותך, גם הם יפנו אלייך".

**גב' תמר שוורץ:**

כן, שלמה, אם "תתנדב" במסיל"ה, אז יכירו אותך.

**מר מסלאווי:**

שמעי, עם כל הכבוד, מסיל"ה עושה עבודה טובה, אני מבין את העניין הזה, וגם מסיל"ה, שתי עובדות וחצי, עדיין לא יכולות להקיף את כל העשרות אלפים שנמצאים. אם אנחנו מדברים עליהם, גם הם מסכנים, וסובלים, הילדים שלהם לא מקבלים כל הטיפול שהם צריכים לקבל. אם נזכיר את ה"טיפות חלב", הרי גם ב"טיפות חלב" יש מסות של ילדים, שאנחנו מחויבים לפי החוק הבינלאומי לסייע להם. אבל מה עם התושבים שלנו, שעכשיו, ככה הם היו נכנסים, אחרי שעה כבר לא נמצאים. ואני לא רוצה להגיד איזה מתיחות, אתם יודעים יותר טוב ממני, יש כאשר יש משפחות שמחכות, ואלה נמצאים וגם אלה נמצאים. והעובדות הסוציאליות, אם הן היו מטפלות

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 44 -

ב-300 תיקים, היום הן צריכות לטפל ב-400, 500. הרי ילד בסכנה, בסיכון, אנחנו חייבים לטפל

בו. אז אנחנו, העירייה, נתנו עוד, קיבלתם כוח אדם נוסף? - לא, לא טיפות חלב ולא ברווחה, וגם לא בחינוך. החינוך אמרנו, הרי לא הוכנו, והפסדנו כבר את ביי"ס "הירדן", ואני מתפלא למה קוראים לזה "הירדן", בואו נחפש שם אחר לבית הספר הזה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

איך לקרוא לו, נילוס?

**מר מסלאווי:**

לא משנה, אתה מתייחס בלגלוג, אני חושב שרון, אתה פספסת כאן, היית כאן צריך לקחת מנהיגות, ולהגיד – אלה תושבים שבחרו בי, אני צריך לטפל בהם. באיזשהו מקום אנחנו פה פישלנו. קודם כל נודה, אני אומר – זה מעט מידי, מאוחר מאד, אבל לפחות אם נעשה עכשיו משהו, אולי, אולי נציל משהו. דיברתם על מבקשי מקלט גברים - אין מבקשי מקלט משפחות, ילדים וקשישים. באופן תיאורטי יכול להיות מצב שגם רוצחים, עבריינים ואנסים מגיעים משם. הרי הם באים עם תעודות ודרכונים, קוראים את זה בגבול והם נכנסים, אף אחד לא יכול לבדוק מי הם האנשים האלה. באופן תיאורטי יכול להיות שחלק גדול מהם שהם עבריינים. עובדה שציינתם שכולם כמעט גברים. מרביתם, לפחות. ואנחנו אומרים – מסכנים, וזה. הנה, עובדה, החזרנו 150 איש מהם לארצות שלהם, לא קרה כלום. החזרנו אותם לתופת. 150 איש רצו לחזור, קיבלו גם כסף, החזרנו, לא קרה כלום. אבל מה שקורה, כל הארגונים למיניהם, בעיקר הקרן החדשה לישראל, שהיא מסייעת להם, והם עושים את כל הצרות. וכשאנחנו עשינו איזה הפגנה בשכונת התקווה, אז קראו לנו כבר 'גזענים'.

**גב' להבי:**

מסיתים וגזענים.

**מר מסלאווי:**

מה שאת רוצה.

דבר נוסף שאני רוצה לציין - יש לי כמה הצעות לסדר. דיברתם על פיזור הילדים, אבל אני יודע, כמוכם, פיזור הוא נקודתי, פה קצת, שם קצת. זה לא כמו שבבית ספר "הירדן" 95%, כמו שאמרתם כאן, אז כשאתם מדברים על פיזור זה אחיזת עיניים. מה זה פיזור? 3 ילדים פה, 4 פה, 5 פה? אם אנחנו רוצים באמת להציל את המצב, אז יש לי כמה הצעות:

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 45 -

ההצעה הראשונה שאני רוצה להציע – לקחת את הילדים האלה, אם אנחנו רוצים להציל אותם, הם ילדים מסכנים, הם כלואים הרי בכלובים שלהם, הבייביסיטרים האלה, זה לא בדיוק, שכל הורה רוצה שיהיה לו פתרון כזה. ניקח אותם, נסיע אותם, אנחנו נקצה כסף לעניין הזה, נסיע

אותם באוטובוסים לצד החזק של העיר תל אביב. כאן אפשר לפחות לתת לפחות אוויר לתושבים שקיימים פה. ואין בעיה, כמו שהייתה אינטגרציה, לקחנו ילדים מהדרום לצפון, אפשר גם פה. יש גם אפשרות נוספת. יש לנו מחלקה של מתנדבים - אז מה הבעיה לקחת משפחות שיאמצו את המסכנים האלה? הרי יש לנו את האפשרות. 300 מתנדבים?

**גב' תמר שוורץ:**

קיים, זה קיים.

**מר מסלאווי:**

אבל אני אומר, אבל לקחת משפחות, שיאמצו אותם.

**גב' להבי:**

שתיקחי אותו לגור אצלך בבית, כאילו.

**מר מסלאווי:**

אגב, פליט, שאומרים פליט, בדקתי ומצאתי שיש במדינת ישראל אולי, אולי, 5 פליטים. אם תגידי 30 - גם אני לא אתווכח. כי פליט שהגיע לארץ כלשהי, במקרה הזה מצרים, הוא כבר לא פליט, כי הוא הגיע למדינה אחרת. אבל משם הוא עושה את הבחירה שלו. כמובן מתאים לו לארץ הקודש, פה הוא יכול לעשות הרבה כסף.

לגבי ההשמה, ואני שומע את זה גם מהורים. אני מדבר על אבחון וטיפול, וכאלה. גם פה לא היו תוספות. הורים שחיכו חצי שנה, עכשיו חיכו שנה וחצי בגלל התור הארוך שעכשיו קורה. עכשיו, מי שבאמת מנסה לסייע לאנשים האלה, גם יש לי רעיון. אם נגבש איזו תוכנית פה, במקום, הרי חלק מהם, כמו שאמרת, מגיעים לגבול מצרים, דרך הבדואים, הם עוברים מעשה של אינוס ורציחות והתעללות. אז אפשר לחסוך את כל התלאות האלה, ואפשר להציע למדינת ישראל לעשות רכבת אווירית, ואנחנו נביא אותם ישירות לפה. זה גם רעיון שאולי שווה חשיבה.

**גב' להבי:**

כמו לפלשמורה?

**מר גלעדי:**

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 46 -

נו, איך את משווה? הפלשמורה זה יהודים.

**גב' להבי:**

אבל מה פתאום נעשה להם מטוס לפה? לא הבנתי את הרעיון, או שזה היה ציניות? – אני לא הבנתי שאתה ציני, באמת שלא הבנתי שאתה ציני. חשבתי שאתה רוצה לחסוך להם את התלאות.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אבל אני לא מבין, אתה מציע את זה לביבי לעשות? אני לא שמעתי שהצעת את זה.

**מר מסלאווי:**

לא, אני לא אמרתי,

**מר לייבה:**

זה כבר הודלף לתקשורת,

**מר מסלאווי:**

אתה רואה איך אתם מתייחסים לזה?? מכל מה שאמרתי, רק את זה לקחתם, והנה. מנחם, לא מתאים לך.

**מר לייבה:**

אני אומר את זה בצחוק. גם אתה אמרת זאת בצחוק.

**מר מסלאווי:**

בוא נגיד שגם אתה, כולנו פה, באיזשהו מקום פישלנו, כולל עבדכם הנאמן.  
אני אומר: שמע, המצב הזה כזה גרוע בשכונות, התושבים חוששים לצאת מהבתים שלהם, שתבינו על מה אני מדבר! אנחנו כאן, יש לנו את היכולות לפחות לתת להם אוויר. לחשוב על כיוון. לא יודע, צריך להקים איזו קבוצת כאן, שהיא תבוא ותגיד – ממחר בבוקר אנחנו מנסים לראות איך אנחנו מסייעים למסכנים האלה, משני הצדדים.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אוקיי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 47 -

**מר גלעדי:**

אני לא חוזר על הדברים ששלמה אמר, מפני שהוא אמר דברים שהוא חי אותם בשטח, ואנחנו חיים ומרגישים אותם יום-יום, שעה-שעה. הנושא של התופעה של מהגרי העבודה, פועלים זרים בלתי חוקיים, נקודה. מי שהוא לא חוקי, הוא לא חוקי. אין שום הגדרה אחרת. מי שמדינת ישראל לא מאפשרת לא מעמד חוקי, הוא לא חוקי. את יכולה להגדיר את זה ולעטוף את זה במה שאת רוצה. מה שהוא לא חוקי, צריך לטפל בו באופן שהחוק נותן לנו לטפל בו. ולא להתחיל לעשות כסות. המצב שאנחנו נמצאים בו, אנחנו מסכנים כתושבי דרום העיר, והם מסכנים כחבר'ה לא חוקיים, שהגיעו למקום שלנו. והמצב הזה הולך ומחמיר. הוא הולך מחמיר, ואני אומר לכם, אנחנו נמצאים על חבית חומר נפץ, שבסופו של דבר תתפוצץ לכולנו בפנים. וזה אשמה של מדינת ישראל, וזה אשמה שלנו, וזה אשמה של כל המערכות, שסירבו להכיר בבעיה הזאת, שהוצגה כבר לפני שנתיים, שהתחלנו לדבר עליה לפני שנתיים, ולהגיד – חבר'ה, משתנים פה הדברים, משתנים פה הנתונים, יש פה תופעה שבסופו של דבר תקעקע את עצם היכולת שלנו לחיות, ואתם אמרתם. בסופו של דבר, השירות שאנחנו צריכים לתת להם, וחייבים לתת להם, ומחובתנו כעם הומאני לתת להם, היא על חשבון תושבי תל אביב, או תושבי דרום תל אביב, ולא יעזור. העוגה, לא הגדלנו אותה.

**מר וולנד:**

זה נושא עירוני או ממלכתי?

**מר גלעדי:**

הנושא הוא גם בעיריית תל אביב, והוא גם ממלכתי. הנושא הוא, בסופו של דבר, אנחנו צריכים לראות מה צריך לעשות לתושבי העיר שלנו. לא רק הנושא של האופרה, נתן, ולא רק התרבות, שייך לכולם. יש גם תופעה קשה בדרום תל אביב, שאנחנו צריכים להוביל אותה ברמה של מדינת ישראל, כדי לשנות מגמות. אנחנו לא יכולים להגיד – זה של מדינת ישראל, שביבי יטפל בזה. אנחנו צריכים להתרות בביבי, אנחנו צריכים להזיז אותו, אנחנו צריכים לדחוף אותו לכיוון פתרון. והפתרון לא יכול לבוא ולהגיד – אנחנו רשות מוניציפאלית, עכשיו אנחנו לא יודעים מה לעשות. אנחנו צריכים לעשות, חייבים לעשות, חלוקת הנטל, בסופו של דבר, זה בסמכות שלנו, לא של אף אחד אחר. חלוקת הנטל היא שלנו. אנחנו יכולים לקחת את הנטל הזה, שהוא בעייתי, כמו שאמרתי, שלנו ושלהם, ולחלק אותו ברחבי העיר. קצת לכל מקום. קצת מהתלמידים האלו, קצת מהתלמידים ההם, קצת מהתושבים האלו, קצת מהתושבים האלו, כדי לאפשר למערכת בתל אביב, לתושבי תל אביב ודרום תל אביב, להתרומם טיפה. מדינת ישראל, עיריית תל אביב, הגופים הציבוריים, משקיעים מיליארדים של שקלים לשיקום שכונות. מיליארדים, במהלך של עשרות שנים. אנחנו כל פעם מתרוממים טיפה, מגיעים לאיזשהו מצב שאנחנו אומרים – אוקיי, יש כבר איזו רווחה, ואז מגיע גל נוסף ומוריד אותנו למטה; זה היה בהתחלה הנושא של

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 48 -

הבוכרים, שקלטנו אותם, והשתתפנו איתם, ויחד איתם העברנו את הנושא. לאחר מכן הגיע הגל של הקווקזים, וגם איתם, קיבלנו אותם, וגם אותם הצלחנו לשקם, ולהשתקם יחד איתם. אחר כך באו הנושא של הפועלים הזרים, המשת"פים, והיום יש אלו. אנחנו לא יכולים להתעלם מהם.

**מר וולוך:**

אתה מתעלם משתי הסוגיות שיש שם בכלל. אתה מדבר על הנושא בתל אביב, איך לפזר אותם. אבל מה אנחנו עושים עם הנושאים האלה, שהם העקרוניים?

**מר גלעדי:**

אני לא מתעלם, נתן, הנושא הוא בסופו של דבר בפתחנו, שאנחנו צריכים להוביל אותו מול ממשלת ישראל. הנושא של התחבורה זה גם ממשלה. אבל אנחנו מובילים אותו.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

איפה??

**מר וולוך:**

הלוואי.

**מר גלעדי:**

למרות שהממשלה היא הרגולטור, היא זו שמקבלת את ההחלטות.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

הלוואי.

**מר וולוך:**

הלוואי, הלוואי והיו נותנים לנו.

**מר גלעדי:**

לכן יש פה תופעה, שאנחנו לא יכולים להתעלם מזה, אנחנו לא יכולים להגיד, ואני אומר שעם כל הפעילות המבורכת של ארגון מסיל"ה,

**גב' אלטשולר:**

זה לא ארגון, זה מנהל שירותים חברתיים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 49 -

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

מסיל"ה היא מחלקה עירונית.

**מר גלעדי:**

מנהל שירותים חברתיים. היא קוראת, "דרושים מתנדבים להוראה באוניברסיטה הקהילתית". יש כבר אוניברסיטה קהילתית. קבוצת מנהיגות, המטרה היא להציע קורסים למבוגרים, שמטרתו להעביר ידע ומיומנות שיעזרו לחברים להתמודד עם האתגרים של רכישת מעמד ומגורים בישראל, והאתגר של חזרה לארצות המוצא, אם יבחרו לעשות זאת. כלומר, לאן אנחנו מגיעים? כלומר, אנחנו באים ונותנים להם כלים, אנחנו נותנים להם את הכלים לבוא ולהתמודד בתוך המערכת שלנו, כאילו הם לגיטימיים. הם לא חוקיים, חברה! הם לא חוקיים. אז חייבים לתת לכם אוכל, צריכים לסייע להם במזון, אבל אנחנו צריכים גם לסייע להם לעבור מפה. אנחנו צריכים גם לסייע להם לעזוב את המקום הזה. ולא להקים מנהיגות, כדי שתעצים אותנו, תיתן להם כלים להתמודד עם הבעיות, שמדינת ישראל רוצה. אנחנו לא גזענים, אנחנו רק רוצים לאפשר לנו להיות את החיים שלנו ברמה נורמטיבית. אני גם סיפרתי לרון, הבת שלי אתמול חזרה בערב מבילוי, היא והחבר שלה, הם חזרו מגן התקווה לכיוון כפר שלם. ישבו שם חבורה, עם ארגז של בירה, שישבו שם והתחילו להעיר, ולהציק. וזה קורה יום-יום, ערב-ערב. הילדים שלנו מפחדים לצאת החוצה. המבוגרים מפחדים להסתובב ברחובות. כלומר, תחשבו לא רק, מסיל"ה, עליהם, תחשבו עלינו. תחשבו מה זה גורם לנו, ואני אומר לכם מתוך כאב, זה מוריד אותנו שאולה, למטה. יכול להיות שאמר אלברט איינשטיין מה שהוא אמר, אבל בסופו של דבר, אני רוצה שהם יחיו, אבל אני רוצה להיות גם אני בכבוד. ולא הם על חשבוננו. תודה.

**גב' דיין:**

אז ככה, קודם כל אין מה להתוכח על הטרמינולוגיה, לא משנה, יש הגדרות שהם על פי חוק, אז זה לא יעזור אם נקרא להם כך או אחרת, רוצים לקרוא להם 'מסתננים', קוראים להם 'מסתננים', החשוב כאן, וזו הגדרה של משטרת עוז, ומשטרת ישראל, ומשרד הפנים, יש אנשים שהם ברי-גירוש, יש אנשים שהם מוגדרים שלא ברי-גירוש, זה מה שמעניין אותנו, וזה מה שמבדיל בין הקהילה של עובדים זרים, שמוגדרים כעובדים זרים ברי-גירוש, זאת אומרת ניתן, וחייבים, כי הם לא חוקיים, להחזיר אותם לארצות המוצא שלהם, ויש הקבוצה, שמי שרוצה יקרא להם מסתננים, פליטים, חבלנים, מה שאתם רוצים, האנשים האלה הם לא ברי-גירוש. זו ההוראה שניתנה לנו, כשאני אומרת 'לנו', זה למסיל"ה ולמי שעוסק בזה, שכל מה שתעשו – תיקחו בחשבון, שאנחנו לא יכולים לגרש אותם. עכשיו, זה שאין מדיניות, היום הודיעו לנו, העבירו לנו את הנתונים החדשים, ואני מדברת רק על הפליטים, רק על אלה שהם לא ברי-גירוש. קודם כל, יש בעיה ראשונה, שקודם התעלמו מהעובדה שהם עובדים. כי אמרו – אי אפשר לגרש

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 50 -

אותם, אז לפחות הם צריכים להתקיים, אז לא ניתן קנס, והודיעו לנו את זה רשמית. ישבנו במסיל"ה עם משטרת עוז, עם מפקד המשטרה, ואמרו – אנחנו לא ניתן קנסות למעסיקים. אנחנו לא מוכנים לאשר להם עבודה, רשמית, אבל לא נקנס את המעסיקים, כי מבינים שאנשים

שאי אפשר לגרש אותם, והם חיים כאן, אז הם חייבים להתפרנס ממה. אולי נמצא תקציבים לתת להם מתנות. עכשיו זה עומד ויש וויכוח, כי משרד המשפטים לא מוכן היה לקבל את ההוראה החדשה, שיגבירו את הקנסות על מעסיקים. אלי ישי אמר – אנחנו נעשה את זה כל כך קשה, שלא ירצו להעסיק אותם. לא ירצו להעסיק אותם – אין להם את הכסף לא רק לקחת דירה, או לשבת בגינה, זה רעב. אז זה עכשיו נמצא בוויכוח בין משרדי הממשלה, כאשר אנחנו דרשנו, לגבי אלה שאינם ברי-גירוש, אלה שאפשר להחזיר אותם – תחזירו אותם, יש וויכוח על הילדים. אין וויכוח על הבוגרים, שהם שוהים בלתי-חוקיים וברי-גירוש. אנחנו ביקשנו, וחוזרים ומבקשים, ועכשיו יש שרים שעומדים לצידנו, כל עוד אין לכם פתרון להוציא אותם, אז תנו להם אפשרות לעבוד, על ידי זה שלא יהיו קנסות, כי כבר התחילו לפטר. זו נקודה אחת, הצורך שלהם לעבוד, וחוסר היכולת שלא יעבדו, כאשר אי אפשר לגרש אותם.

הדבר הנוסף, אנחנו קיבלנו נתונים מהמשטרה, שעוסקת באזור הזה. אני רוצה חד-משמעית, כי אני חשבתי שאפשר להזמין הנה, אבל אמרו לי שאי אפשר – את מפקד החקירות של האזור הזה. אני אתן את זה בשיא הקיצור: רצח באזור הזה – 6, מתוכם 2 - נקרא להם מסתננים. שתי הרציחות של המסתננים, אחת מהם הייתה בקהילה שלהם, אחת לא בקהילה. 2010 – 16 מקרי רצח, 5 מהם מסתננים, כל ה-5 רציחות בתוך הקהילה שלהם. מקרי אונס באזור הזה – 10 סה"כ, מתוכם 8 מסתננים, כולם בקהילה, לא היה ולא אונס אחד של – נקרא לזה 'שחור', בלשון העם, אריתריאי או סודני, של ישראלים. ב-2010, 14 מקרי אונס, מתוכם 10 מסתננים, כולם בקהילה שלהם. לא היה מקרה אחד, לא ב-2009 ולא ב-2010. עכשיו, אני לא מסבירה פסיכולוגית למה מפחדים לצאת. בפועל, נתונים של המשטרה,

**מר גלעדי:**

קחי את זה, תלמדי מזה, אל תספרי נתונים, כי הם תוקפים היום, כבר פקחים ושוטרים.

**מר מסלאווי:**

את יודעת כמה מקרים היו? - הרבה מקרים לא מדווחים.

**גב' דיין:**

סליחה, אתם לא תפריעו לי. תראו, יש לי סיבות להגיב בצורה אמוציונאלית, אני מטפלת בזה, אני אקרא את זה אחר כך, תרשה לי לסיים? תרשה לי לסיים, אני נותנת נתונים שקיבלתי אתמול

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 51 -

ממאיר, מרכז החקירות במרכז.

סחר בסמים: הם לא הגיעו עם סמים מארצות מוצאם, הקבוצות של הפליטים, הם נכנסו הנה לזה, המספר עלה בהרבה, מ-8 שהיו מבין המסתננים סחרו בסמים, עכשיו יש 34 מקרים שפתחו

תיקים נגד סחר בסמים. כל הסוחרים האלה מוכרים בתוך הקהילה, זאת אומרת זו בעיה שהיא איומה. הם לוקחים דבר, הם עושים את זה בתוך הקהילה שלהם, וזו קהילה שלא הכירה סמים, זה לא אנשים שבאים מארצות, האריתריאים והסודנים הם היו כל מיני דברים אחרים, הנקודות ממשק היחידות שיש בפשע בין הישראלים ובין המסתננים זה בגניבות קטנות, בשודים באור הזה, אף לא אחד באזור שמחוץ לאזור מגוריהם, וזה כלפי הישראלים, זה לא בתוך הקהילה. אבל שוב פעם, לחזור על זה – כל האונס, כל הרצח, כל המקרים הקשים, הפליליים, זה בתוך הקהילה של עצמם, זה לא מופנה כלפינו,

**מר זמיר:**

זה לא משנה אבל, יעל, גם אם זה לא היה נכון, זה לא היה משנה את המקרים, זה לא שהיה אז מוצדק לטפל אחרת.

**גב' דיין:**

סליחה, אני לא אומרת את זה סתם. אני אומרת שגם אני מפחדת ללכת ברחוב, אבל אני מפחדת, לא שאני חושבת שיאנסו אותי, אני יודעת שהם לא יאנסו אותי, אני מפחדת כי יש אווירה של פחד. עכשיו, להיות כנים? לפני 2007, תרשו לי, זה לא נעים להגיד, ולי לא נעים להרגיש את זה, ב-2006, וב-2004, ובכל השנים של התחנה המרכזית, כשהיא עברה מהישנה לחדשה, אנחנו מטפלים שם בסמים ובזנות, בלי שייכות לפליטים. ובסרסורים, ובגנבות, ובשודים, ובפריצות, במאה אחוז שלהם. וזה היה מפחיד גם קודם, שאף אחד לא יספר לי, שהבנות שלנו הסתובבו באזור הזה בתור אזור בילוי.

**מר גלעדי:**

אני לא מדבר על אזור התחנה המרכזית, את טועה,

**גב' דיין:**

אני כן מדברת על זה,

**מר גלעדי:**

אבל אני לא מדבר על תחנה מרכזית. אני דיברתי על התקווה על שפירא, לא על התחנה המרכזית. על כפר שלם.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 52 -

**גב' דיין:**

אני אומרת לך את הנתונים, שאל תגייד, לא אתה אמרת, ואני לא מדברת על טרמפ שלקחו עליהם,

קמו אנשים שלנו ואמרו – הם אונסים את הבנות שלנו, והם רוצחים את הנשים שלנו, בואו נהיה לפחות, זה די גרוע כפי שזה, זה איום ונורא המצב, אבל לא צריך להחמיר אותו. עכשיו, הממשלה אומרת לנו שהיא עושה עכשיו, המדיניות היא כזו – א', סגירת הגבול במידה האפשר, ב', ניסיון למשא ומתן עם מצרים, כדי שאפשר יהיה להחזיר למצרים, ניסיון למצוא מדינה שלישית שתקלוט אותם, במימון, מדינת ישראל מוכנה לממן חלק מזה, החזרה שלהם לארצות מוצאם במקומות שצפו, יש בעוד חודשיים, יש משאל עם, אולי האו"ם יכריז על חלק מהשטחים כשטחים שאפשר להחזיר אליהם. ואז הממשלה אומרת, אנחנו נשלם, כמו שעושים לפיליפינים. ניתן לכם תקציב, ניתן לכם טיסות, התחילו את זה, זה לא פותר את תל אביב, זה לא פותר את תל אביב. והעניין של פיזור, אני לא יודעת, שלמה, אם אתה הצעת את זה בציניות או הצעת את זה ברצינות, במה ניוושע אם נסדר אוטובוסים שכל בוקר ייקחו ילדי מסתננים ויפזרו אותם בין אליאנס ל-ד', במה ניוושע?

**מר גלעדי:**

זה יאפשר למערכת שלנו להתמודד בכלים יותר טובים. במקום שבכיתה יהיו 30 ילדים, מהם 10 או 15, אנחנו נחלק, יהיו 5, שהמורה תוכל להתמודד עם 5 ולא עם 30.

**גב' דיין:**

אם אתה רואה בזה פתרון? אני רואה פתרון

**מר גלעדי:**

אני רואה בזה הקלה, לא פתרון

**מר מסלאווי:**

זה חלק מהפתרון.

**גב' דיין:**

סליחה, תרשו לי לסיים, הדבר האחרון שממשלת ישראל הודיעה לנו, רשמית, בצורה מסודרת – לנו, זה שוב, לעירייה, למסיל"ה ולגופים שעוסקים בזה – זה שתוך 6 חודשים יקום המתקן בדרום, לא רוצה להתווכח על זה מבחינה מוסרית, יקום מתקן כליאה שיקלוט לא רק את אלה שבאים עכשיו, אלא אפשר יהיה להוציא מתל אביב חלק גדול, הם מדברים על כמה אלפים,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 53 -

ולהעביר אותם למתקן הכליאה. כך אומר ראש הממשלה, והוא מוסיף – אבל זה יהיה מתקן כליאה פתוח. אני לא מכירה מתקן כליאה בדרום פתוח, שכולם לא ישבו על אוטובוס אגד ויפיעו חזרה בגן לוינסקי. אני לא רואה את זה.

בקיצור, זה חוזר לממשלה, לא מקבלת את זה שזה נפל עלינו, ועלינו הפתרונות, והפתרון שלנו, מה שאנחנו יכולים לעשות אנחנו עושים, צריך להחליש את המתחים, ואם יש פתרונות מעשיים, של פיזור בתל אביב, אנחנו חושבת שזה רק יביא אנשים נוספים. כי אם ידעו שכאן הולכים לצפון תל אביב, לגנים הכי טובים, אז למה שלא לשלוח SMS לקהיר, "בואו בהמוניכם, יש לנו כאן תנאים, שיפרו לנו את התנאים".

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

רצית להוסיף עוד משהו?

**גב' להבי:**

כן. ביום ששי הייתה הפגנה, ואני לא התייצבתי כי אמרתי לעצמי – מה אפשר להגיד בהפגנה הזאת? מצד אחד אני יוצאת כנגד כל מי שמסית ומי קורא קריאות גזעניות, מצד שני ללכת ולצעוק לא למתקן כליאה, מה קוראת לזה יעל, והשאלה באמת לאיזה כיוון אנחנו מסתכלים. מצד אחד יש לנו בעיה הומאנית, שאם לא נטפל בה במקומות שבהם היא מתפתחת, ואם רון ומסיל"ה ושירותים חברתיים לא יתנו יד, אז הפשיעה תגבר, מפני שבמקום שיש אנשים חלשים ואתה לא נותן להם יד, אתה מדרדר אותם עוד יותר, ולא רק אותם אתה מדרדר, גם את השכונה שבה הם נמצאים. מצד שני, אני גרתי תקופה ליד השוק, ובחצר שלי היו גרים רומנים שהרוויחו מה שנקרא בקבוק, בפריקת משאית, והרחוב היה מלא בפיליפינים, ואלה אוכלוסיה מאד טובה, אבל בכל זאת היה לא נעים להגיע עם הילדים הביתה, כשהשכנים שלי הם לא ישראלים, והשכנים שלי היו זרים. גם בגלל הכמויות, הם לא היו יושבים בבית, הם היו יושבים ברחוב, ממש היה מנטאליות של לשבת ברחוב בשעות ירידת השמש וכד'. אז אני מאד מבינה מה שקורה בדרום, אני מאד מזדהה עם מה שקורה בדרום, ומצד שני אני אומרת, התופעה היא לא תופעה תל אביבית, כי תל אביב עושה את מה שביכולתה כדי להיות הומניטארית, והבעיה היא בעיה ממשלתית. עכשיו, אני חושבת שמצבם של אלה שמגיעים לארץ הוא מצב טוב, יחסית למה שמבריא אותם מבחוח, ולמה שקורה להם במצרים. ולכן הם ימשיכו להגיע לארץ. והשאלה היא איך משנים טרמינולוגיה, וקוראים למה שרוצים להקים בדרום 'עיר-מקלט', ומייצרים את האמירה שצריכים לתת הכשרה מקצועית, ובמקום שיגיעו אלפי סינים לעבודות הבנייה, יש לנו סודנים שנראים לי בריאים וחרוצים, ובמקום שיגיעו עשרות אלפי תאילנדים לחקלאות, אז יש לנו אריתראים, וכל זה, וצריך לייצר שיח מאד ברור, בממשלת ישראל, שמייצר לא רק את

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 54 -

השיחה של 'אנחנו לא רוצים בזה, ואנחנו נגד הסתה, ואנחנו נגד, ולדעת מה מה אנחנו', והשיחה הזאת צריכה להיות שיחה מאד ברורה. אני אומרת לכם שאני כביכול מהצד האחר של המפה של ארנון, לא יכולה להגיד – לא לתת להם מקלט. לא בגלל שאני, בגלל שאני לא יכולה לחשוב

שאנשים הם כמו עכברים שמחפשים איזה מפלט ממשוהו שהוא נוראי ואיום, ולא יתנו להם במדינה הזאת מקלט. אז צריך איך נותנים את המקלט הזה בצורה אחרת, ובצורה שמפסיקה את הדלת המסתובבת של מהגרי עבודה מצד אחד, כשיש לנו פליטים שבאים לפה והם נזקקים, וכו'.

**מר זמיר:**

למי את פונה כשאת אומרת את זה?

**גב' להבי:**

אני פונה לממשלת ישראל,

**מר זמיר:**

ומעל במה זו – מה שנקרא רק להגיד את זה.

**גב' להבי:**

ואני מנסה לומר, שאם אנחנו כעירייה, ואם אנחנו כנבחר ציבור, נוכל לייצר מסר אחיד, שמצד אחד יש בו הומאניות, מצד שני יש בו פתרון שאומר לא לערבוב הזה בתוך, אני חושבת מה יקרה בעוד 4 שנים, כשנרצה להגיד להם – לכו, הם לא ילכו. הם לא ילכו כי הם יהיו מוטמעים, כי הם כבר יחיו עם נשותינו ועם בעלינו ועם ילדינו, והכל יהיה מעורבב, ויהיה מאד-מאד קשה. אם היום קשה לנו להוציא 400 ילדים של מהגרי עבודה, בעוד 5 שנים יהיה לנו קשה להוציא אלפיים ילדים של פליטים. ולכן צריך לייצר את השיח המאד ברור בעניין הזה, ולכוון לכיוון של עיר מקלט, פתרונות תעסוקתיים. תראו, אבא שלי הגיעו למדינת ישראל, אתם תקראו לזה מחנה כליאה, הוא גר במעברה. בעיניי, כשאני שומעת על איך הם חיו, נכון שהיתה להם תקווה, אבל הם סללו כבישים, הם נטעו שדות, הם עבדו בעבודות לחץ. אני חושבת שיש לנו סדרה של עבודות שבהן אפשר להעסיק אנשים כדי לתת להם פרנסה, במקום העובדים הזרים שאנחנו מייבאים לארץ. ואם תהיה אמירה מאד חד-משמעית, אז אולי נצליח להעביר מסר לממשלת ישראל. מצד אחד, מהצד הגבוה.

אני לא יכולה שלא להתייחס לנושא הילדים, ואני רוצה רגע להתייחס רגע לנושא הילדים. הזכירה כאן תמר שיש לנו כאן 50 בייביסיטרים, חלקם הלא קטן הוא בתנאים לא תנאים, ולא בכדי סגרו עכשיו את לבנדה 30, ולי יש מכתבים מהניה שכטמן, שאנחנו אוטו סוגרים עוד כמה, כן? וברגע שאנחנו נסגור עוד כמה מפני שהם לא עומדים בסטנדרטים הישראליים, אנחנו נייצר מצוקה עוד

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 55 -

יותר גדולה. עכשיו, אני חושבת שגם צריכה להיות פנייה לממשלת ישראל, מה זה שנעמת וויצי"ן לא בתמונה ולא קולטים? או מה הם הסטנדרטים שכן נותנים או לא נותנים לעובדים זרים? כי אם עוד 10 מתקנים שעומדים להיות בסכנת סגירה, אנחנו נהיה בבעיה ביחס לסגירות האלה.

עכשיו, יתרה על כך, אמנם יש לנו ילדים שלא מבינים מה זה גני ילדים, ואת מחזיקה נדמה לי את היוני-טף בתחנה המרכזית, ויכול להיות שברמה כזאת או אחרת, במקומות שאנחנו מתחזקים אותם, אפשר קצת לשפר, את יודעת, דיברנו על חצר לכאורה, חצר פלסטיק, עם עצים מפלסטיק, עם דשא מפלסטיק, פרחים מפלסטיק, לא משנה מה, בתוך התחנה המרכזית, כדי שלפחות בגנים האלה תהיה תחושה גם של חצר. זאת אומרת, במקום אחד אנחנו צריכים לראות איך אנחנו משפרים את השירותים, כדי שבמקום שאנחנו נותנים אותם הם יהיו ראויים, ובמקום השני אנחנו צריכים לשאול את עצמנו איך אנחנו יוצרים שפה אחידה, וטרמינולוגיה נכונה, שלא תזכיר לאף אחד את מחנות ההשמדה, במקום שבו אנחנו רוצים לייצר פתרונות הומניטאריים לאנשים שמגיעים אלינו כפליטים למדינת ישראל. זה מה שאני אומרת.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

עוד מישהו רוצה לדבר?

**מר גלעדי:**

קשה מאד. את לא יכולה להשוות בכלל את הנושא הזה. איך את משווה בכלל? איך את מגיעה בכלל להשוואה?

**גב' להבי:**

אני לא רוצה להגיע להשוואה, לכן אני אומרת שצריך להשתמש,

**מר גלעדי:**

איך את מזכירה בכלל דבר כזה? איזו מין צורה זו, השוואה

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

ארנון, אתה את שלך אמרת, היא אמרה את שלה, עכשיו פאר ויסנר, בבקשה. אם אפשר רק לקצר.

**מר ויסנר:**

כן, אומר בקצרה. אני חושב שבסופו של דבר כולם צודקים, אבל הבעיה היא רק תלך ותתגבר, מה שקורה בכל העולם קורה גם במדינתנו. אני חושב, לצערי, שבהתחלה חשבנו שצריך לעשות את

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 56 -

הגדר מפני הפלסטינאים, אז אני חושב שהגדר הזאת, בעקבות ההתחממות והמדבור - והתופעה עוד לא התחילה בכלל. אני אומר לכם כאן היום, אני מקווה, הלוואי שאני אתבדה וזה ייעצר, ככל שהמצב במדינות אפריקה ילך ויתחזק, לאנשים לא תהיה ברירה, הם פשוט ילכו בכיוון. ועוד לא

התחילו ללכת, דרך אגב. זה כלום, אלף זה כלום. אם אני חושב שאני במצב שאין לי, אז כולם הולכים בכיוון אחד, חלק מתים ודרך אגב רואים את זה באיטליה, בברצלונה בספרד, ובכל הארצות. חלק טובעים בים, היום אמרתי את זה לרון, שם טובעים בים, אצלנו נופלים במדבר, שם רוצחים, ובסופו של דבר אין לנו פתרון. אני חושב שהדרך היחידה, וזה אני אומר על המצוקה של הדרום, למעשה יש כאב גדול באמת, שתושבי העיר שלנו, מעבר לכל זה, איך שאנחנו רוצים להסתכל על זה, הם הסובלים העיקריים. עניי עירך קודמים לך, ואתה שואל את עצמך מה אתה עושה, וכאן אני קורא לראש העיר, שמעבר לכל האמירות, שנקרא לממשלת ישראל ונתניהו, ולציפי, וכל ממשלות ישראל לדורותיהם, שאני לא יודע מה הם יכולים לעשות בנושא הזה, ואיך הם מטפלים בזה - אני חושב שאנחנו צריכים להגביר, ולתת יותר ויותר לדרום העיר, בתקציבים, בתשתיות, על מנת לפתור אזורים שלמים, שבעיות הדיור, אתה שואל את עצמך - רגע, למה הם לא מגיעים למרכז העיר? במרכז העיר אף אחד לא יחלק דירה ל-9000, ויותר קשה להיכנס. אנחנו צריכים ממש לתת, למרות שאנחנו נותנים, שלא תחשבו חס וחלילה שאני לא חושב שאנחנו נותנים מספיק, ונתנו בשנים האחרונות כמו שלא נתנו מעולם, לא בדרום ולא ביפו. אני חושב שצריך להגביר, דווקא לקחת את שכונת התקווה, שכונת הארגזים, כל האזורים שהם באופן אוטומטי מגיעים אליהם, אנחנו צריכים להגביר עוד ועוד ולהוסיף עוד תוספות תקציביות, על מנת לנסות לשפר במעט את ההרגשה של התושבים, שהם נמצאים באזורים יותר טובים. ויכול להיות שזה גם, אותם תושבים שמשכירים דירות פחות ישכירו, האזורים יתפתחו יותר. זה כמו שזה תלוי גם בנו, כמובן שזו לא תופעה שמחר בבוקר נגביר את התקציבים וזה ישתנה בשנה. אבל תוך 4-5 שנים, אם ניקח תוכנית חומש, אז האזורים האלו יהיו אזורים יותר טובים. דרך אגב, לצערי, ארנון, תמיד, בכל העולם, מגיעים האנשים מהאזורים החלשים. אם ננסה כמו שהאזור שלנו יהיה פחות חלש, אז הם ילכו לרמלה-לוד, בסוף. אז איך אומרים? נעביר את זה למדינת ישראל, הם יעצרו שם, הם לא יעצרו אצלנו. רון, גם אתה חושב שאנחנו רוצים לעשות את השוויון הכי גדול, אבל אפשר לתת להרגשה, לתת עוד תקציבים לדרום. זה מה שאני חושב. תודה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

קודם כל, אני שמח על הדיון הזה. אני גם חושב, שלמה, שההופעה שלך בטלויזיה הייתה מאד מכובדת, בצורה שבה הצגת את העניין. גם בצורה לא מתלהמת, וגם בצורה עניינית, ואני חושב שזה היה בהחלט מכובד.

**גב' להבי:**

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16**  
**מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 57 -

רון, תגביר קצת את קולך, בבקשה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אמרתי שההופעה הייתה מאד מכובדת, כפי שהופיע שלמה בטלויזיה וייצג את העניין, שבמסגרתו הייתה גם הקריאה וגם הכאב, כי בסופו של דבר זה באמת עניין שאין לו איזה משוואה או פתרון, לבית ספר. זה גם לא עניין שאם תשקיע אז יקרה משהו, זה לא, אבל אני מוכרח להגיד כמה דברים שבעיניי הם כן אמיתות, ולפעמים אפילו קשה לשמוע את זה, אבל צריך תמיד להזכיר אותו. עם ישראל ומדינת ישראל, בהיסטוריה שלנו, הוא עם של פליטים, שעבר את התהליך הזה, של האוניות המתנפצות על חופי ישראל, שחוה את האוניות של פליטים שהסתובבו, ולא נתנו להם להיכנס לארץ הזאת, אנשים שנכנסו בצורה בלתי לגאלית, בין אם זה לפולין, בין אם זה למרוקו, בין אם זה לתימן, ההיסטוריה שלנו היא היסטוריה של פליטות, "כי גרים הייתם". ולכן, אני אגיד את הדבר המאד-מאד פשוט, שאני אומר אותו מההתחלה, מהיום שהתייצבתי כראש עירייה במקום הזה: כל זמן שאני ראש העיר, אטפל בבני אדם כבני אדם. עכשיו, אני אומר את זה פעם אחת בגלל ההיבט שדיברתי קודם, ופעם שנייה, כשאתה מטפל בבני אדם כבני אדם, אתה גם תורם לעצמך. כי אתה בסופו של דבר מייצר פחות מרמור, פחות פשע, פחות דברים, פחות בעיות לעצמך. אם אנחנו מכירים את זה, אז מכאן מתחיל הדיון. ובדיון הזה, אני חושב שנאמרו פה דברים חשובים, כל מה שנאמר פה הוא גם כן שאלות של מידה. אני כן אגיד, אני כועס אני מתוסכל, אני מאוכזב מטיפולה של ממשלת ישראל בעניין הזה, ואני הייתי אומר שכאשר ראש הממשלה שלי מופיע פתאום היום, גילה שיש תופעה, ומופיע בפייסבוק, ופתאום הוא גילה שזה קיים, זה נראה לי ציני, זה נראה לי בדיוק כמו הסיפור, שכשיש שריפה פתאום מצטלמים עם הקסדה. וזה לא שאי אפשר היה לסגור את גבול ישראל. אפשר! אני יכול להראות מכתבים, אני יכול להראות התבטאויות, ואני יכול גם להגיד מסרים.

**מר מסלאווי:**

גם אהוד ברק לא בדיוק התפנה לעניין.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אתה צודק! אבל כשיש וויכוח בין שר אוצר לבין שר ביטחון, בשביל זה יש ראש ממשלה! לכן אמרתי ראש ממשלה. כי באותה מידה הייתי יכול להגיד שטייניץ. אבל כשיש וויכוח בין זה לבין זה, בסוף אני מדבר לראש ממשלה, בדיוק כמו שאתם, אחרי שתגמרו, תגידו – ראש העיר.

**מר ויסנר:**

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 58 -

ראש העירייה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

ראש העירייה - מה שתגיד, קיבלתי. אבל אנחנו לא יכולים להתעלם, למרות כל הבעיות שיש תסלחו לי, עובדים בלתי לגאליים, או מהגרי עבודה, או מבקשי מקלט, זה לא ההגדרות חשובות. אבל הדבר הזה מייצר לנו בעיות קשות עם תושבינו. סליחה, ארנון, סתם לתקן, לא בשביל לפגוע, אלא בשביל לשים דברים על השולחן. הבעיה לא התחילה בכפר שלם או בשכונת התקווה. הבעיה התחילה בלוינסקי, ששם אזור שהוחלש על ידי חלשים.

**מר גלעדי:**

נר?

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

לא, "נר"!

**מר גלעדי:**

אבל אמרנו את זה, לפני שנתיים, לפני שהם נכנסו לתקווה, לפני שהגיעו לכפר שלם.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

ארנון, אני לא מנהל וויכוח. ואין דרך לבוא ולצעוק, עם כל הרצון הטוב, "תיקחו אותם", אין! דרך אגב, בעולם, אני אמרתי, ואני אומר לכולנו, לדחוף בעיה מתל אביב לראשון לציון איננו פתרון. אפילו שאני תל אביבי. לחשוב שכשדוחפים בעיה מהחצר שלך היא נעלמת, זה גם כן אשליה. ולהבין שאנחנו חיים במציאות שבה לא תמיד יש לנו פתרון, ובוודאי פתרון בית ספר, גם זה דבר שאנחנו צריכים להכיר אותו. ואז נשאלת השאלה מה אנחנו עושים, לא מספרים – יש בעיה, צריך, אלא אומרים – יש בעיה, ועכשיו מה אנחנו עושים כדי להקל במציאות הקיימת. וכאן, במציאות הקיימת, יש מספר צעדים שאנחנו צריכים לעשות, כי במקום שתושבינו נפגעים, אנחנו צריכים להשקיע יותר. ואני מקבל גם את מה שאתה אמרת, וגם את מה ששלמה אומר, ואנחנו צריכים להשקיע באמת יותר. דרך אגב, הבעיה איננה פיזור בבתי ספר. הבעיה היא פיזור בבית ספר רק כאשר אתה בא ואומר, כי הרי זה לא משנה, לצורך העניין, הם לא יושבים בשכונת התקווה כי יש את בית ספר "הירדן", זה מפני שהם יושבים בשכונת התקווה, בית ספר "הירדן" מלא בילדים שלהם. גם אם אני אפזר את הילדים, לא דווקא יהיה יותר טוב לעניין. אם יהיה לי בית ספר "הירדן", שנמצא בתוך הקהילה, ויהיה בית ספר לילדים של תושבי שכונת התקווה, אז

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)**

- 59 -

אין בזה, זה לא הבעיה. אתם מנסים לחפש את הגרוש במקום שיש אור. ולכן, אנחנו צריכים בדרכים שונות ומשונות, לראות איך אנחנו מקלים על תושבינו. דרך אגב, חלק מזה הוא גם בנוכחות של משטרה, ופקחים שלנו בשטח, כדי להראות נוכחות, ודרך אגב – בגלל זה הקמנו את

תחנת לוינסקי כפי שהקמנו אותה. אז עכשיו יש לנו בעיה בשכונת התקווה, יכול להיות שצריך להקים גם תחנת משטרה בשכונת התקווה, כדי שתהיה נוכחות של משטרה יותר מסיבית, בגלל ההרגשה, מפני שנכון, יש בעיה של הרגשה, לפעמים, אגב, מעבר לעניין האובייקטיבי. ואני לא יכול לבוא למישהו ולהגיד לו – אל תרגיש לא נעים. לא יכול להגיד לילד שמפחד מכלב, פתאום – אל תפחד מכלב. יש לי נכדה, יש להם כלב בבית, היא מפחדת מכלב, לא משנה מה יהיה. אני לא יכול להגיד לאנשים לשנות הרגלים של בני אדם. ולכן, אנחנו צריכים לראות במסכת שלמה של דברים, איך אנחנו מקלים על תושבינו, שבעיקר חיים באותם האזורים החלשים. אנחנו עושים את זה ממילא, ונצטרך לעשות קצת יותר. זה מה שנצטרך לעשות. ולצורך העניין, אנחנו בהחלט פתוחים לשמוע הצעות. ואנחנו נכנסים לשנת התקציב, ונראה במהלך שנת התקציב מה אנחנו יכולים לתת עוד. ונדמה לי שכולם יודעים, זאת אומרת כולם יודעים, כולם שומעים, כולם מבינים. אני הרבה פעמים מתוסכל, אני אומר לכם, מתוסכל מאד, כשאני רואה את אותם כלובים, ואני, רבותיי, אני רואה את הכלובים, ואנחנו לא עושים! אנחנו לא עושים! עד כאן.

**מר ויסנר:**

תהיה איזו קריאה גם לממשלת ישראל, או משהו שאתה?

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אתה יכול לקרוא.

**מר ויסנר:**

לא משנה, אבל להגיד!

**מר גלעדי:**

אני לא חושב שיש צורך לקריאות, אנחנו כולנו יודעים,

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

כן.

א. יש קריאה מכאן לממשלת ישראל, קודם כל לסגור את הגבול.

ב. להבין שיש כאן בעיות מיוחדות, כאן ובערד ובאילת ובאשדוד, יש בעיות מיוחדות, שמדינת ישראל צריכה להכיר בהן כבעיות מיוחדות, ולתת את המשאבים הנוספים כדי לטפל בבעיות.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 60 -

**גב' להבי:**

עוד דבר, להכשיר אותם מקצועית לעבודות נחוצות,

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אני לא רוצה להיכנס עכשיו לכל הדברים. מה שאמרת עכשיו הוא לא מעשי.

**מר מסלאווי:**

רגע, אנחנו לא סיימנו, לא קיבלנו החלטה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אנחנו לא קיבלנו החלטה, כאן לא ניתן לקבל החלטות.

**מר מסלאווי:**

זה היה במועצה, הבאנו את זה לפה, ומכאן צריכה לצאת החלטה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

אנחנו נדון ונראה איך אנחנו מחליטים.

**מר מסלאווי:**

אני הצעתי אבל משהו. א', בעניין, אני רוצה רק לפני זה להחליף איתך משפט.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

מה אתה מציע, להטיס אותם? – הוא לא הציע

**מר מסלאווי:**

בעניין של האכיפה יש לנו מה לעשות, אז אולי נתחיל כבר לעבוד על העניין הזה?

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

על מה?

**מר מסלאווי:**

אכיפה של כל העסקים, בתי בושת - אלה דברים שהם לא חוקיים, יש לך אפשרות, לא הזכרנו את זה, אני מזכיר את זה עכשיו, אני חושב שיש לך מה לעשות בעניין הזה, ואני הצעתי שנקים איזה

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 16  
מתאריך י"ט בטבת תשע"א (26/12/2010)

- 61 -

פורום, קבוצה, שתטפל בעניין הזה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

איך? איך?

**מר גלעדי:**

אני מציע, רון - שאתה, נתן ושלמה, שהרי עלו פה הרבה מאד בעיות גם בנושא של החינוך, גם בנושא של הרווחה, גם בנושא של הביטחון האישי, שישבו יחד ויעבירו איזשהו דברים אופרטיביים, איך אנחנו מתגברים את הנושא של התקציב, לנושאים של חינוך, ונושא של רווחה, כל מה שדיברנו בנושאים האלה.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

בסדר, נביא הצעות. בסדר גמור.

**גב' להבי:**

אני אשמח, בנושא של החינוך, להגיש כמה הצעות.

**מר רון חולדאי – ראש העירייה:**

תודה. אני מודה לכולם ונועל בזאת את הישיבה.

**\*\*\* הישיבה ננעלה \*\*\***

מנחם לייבה

מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין

מזכירת מועצה

ע' מנכ"ל העירייה